

СВЕТОСАВАЦ

ЛИСТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "СВЕТИ САВА" БАЈИНА БАШТА, БРОЈ 6, ЈАНУАР 2013

СВЕТОСАВАЦ

Лист ОШ „Свети Сава” Бајина Башта
Бр. 6, јануар 2013. године

Издаје:

ОШ „Свети Сава” Бајина Башта

За издавача:

Лепосава Ивановић, директор

Главни и одговорни уредник:
професор Соња Ђоровић,

Редакција:

Радомир Живковић, Данијел Ђоровић, Илија Марић,
Дана Тадић, Сања Попадић, Снежана Арсенијевић,
Анђела Јовановић, Катарина Јовановић, Марија Катанић,
Александра Димитријевић, Катарина Максимовић,
Исидора Спасојевић

Сврхучни сарадници:
наставници и учитељи

Дизајн њрелом и њрипрема:
Стеван Ђатић Ђато, Бајина Башта

Штампа:
Штампариа STEFAN CO, Бајина Башта

Тираж: 600 примерака

На Интернету:
www.ssavabb.rs
e-mail: svetosavac@ptt.rs

РЕЧ УРЕДНИКА

На такмичењу школских листова у Србији „Светосавац“ је у јануару 2012. награђен другом наградом. Друштво за српски језик и књижевност Србије и Министарство просвете доделили су плакету „Светосавцу“ за друго место на конкурсy за најбоље основношколске листове и часописе у школској 2010/2011. години. Признање је велики подстрек за редакцију да истраје на пројекту садржајног школског годишњака. Настојали смо да и у новом броју обезбедимо занимљиве текстове, интервјуе. Ту су и ваше песме, приче, цртежи, фотографије. Уживајте у читању!

Уредник Соња Ђоровић

СЛАВНИ О ВАСПИТАЊУ

• Лакше бисмо васпитавали децу када би она имала само уши, а не и очи.

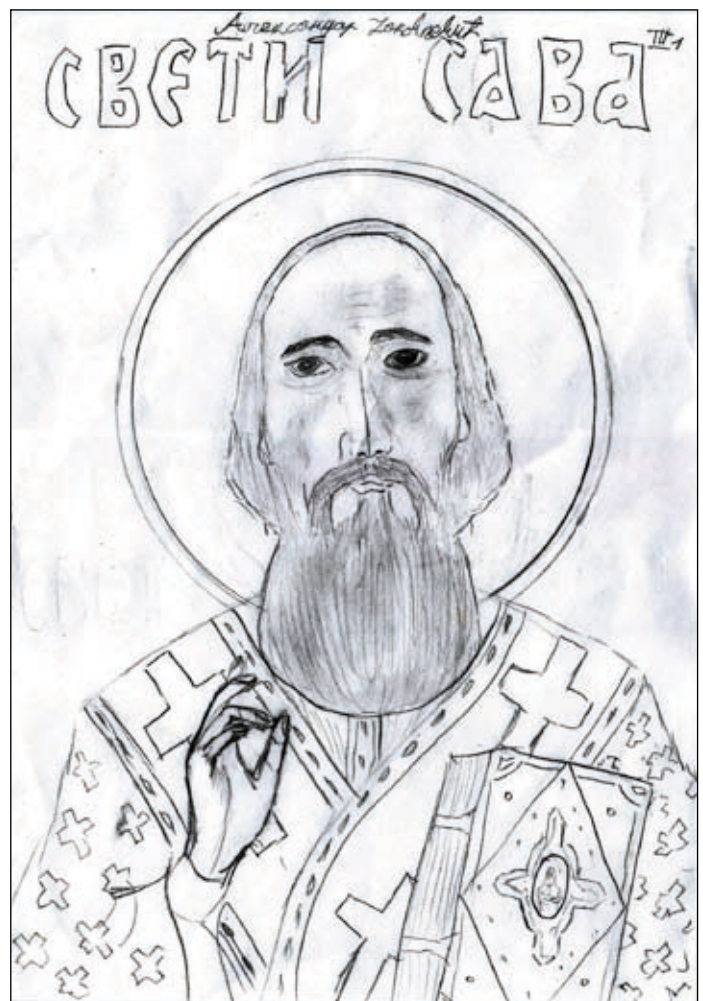
Ђушко Радовић

• Кад би сами родитељи били васпитани, онда би могла да се рађају васпитана деца.

Јохан Волфиані фон Геіе

• Указуј људима на снагу која је већ у њима.

Свами Вивекананда

Александар Јаковљевић III-1

Редакција „Светосавац”

ШКОЛСКА СЛАВА - САВИНДАН 2012

Празник је свој традиције и модерној

Ломљење славској колача

Бројна публика ираши ирредбу

Насћуй хора

Сцазама исторје и књижевне заоставишине

Заслужна за леје хорске насћуйе: Заја Јосијовић са Бојаном Јелисавчић

Кристина Мишировић

Алекса Марковић

ПИТАМО ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

• Волиш ли свој посао?

Да, волим свој посао. Велика је срећа и привилегија да имате могућност да у животу радите оно што волите.

• Да ли је тешко бринути о школи?

Бринути о школи је захтевно, морате сагледавати све аспекте школског живота и рада, али када је све добро организовано и ако имате добре и одговорне сараднике, све је много лакше.

• Полази ли Вам за руком да све обавезе завршите на време?

Трудим се да све одрадим на време и да будем тачна - у духу наше народне „што можеш данас не остављај за сутра“.

• Да ли сте задовољни функционисањем школе и да ли бисте нешто променили у школи?

Задовољна сам у целини функционисањем школе, а промене зависе од могућности – волела бих да сви ученици школе наставу похађају у првој смени, да обезбедимо школско двориште...

• Како решавате физичке сукобе међу ученицима и да ли школа и директор имају утицаја на те сукобе?

Уколико се нађем у ситуацији физичког сукоба међу ученицима, одмах реагујем да се сукоб прекине и тако би требало да поступи свака одрасла особа. Иначе, за даљи посту-

пак постоје прописане процедуре и задужења на страни одељењског старешине, педагога, родитеља и наставника.

• Да ли сте задовољни односом наставника и ученика?

То би требало да питате наставнике и ученике.

• Да ли су почеле озбиљније припреме за школску славу?

Школска слава је важно дешавање у школи и припреме морају да почну на време, а неке и од почетка школске године

• Да ли школа може да финансира неке потребе од кухиње и других прихода?

Финансирање школе је законом регулисано, а новац од кухиње се искључиво користи за потребе ђачке кухиње.

• Који предмет вам је био омиљен у основној школи?

Српски језик, историја и математика. Можда мало делује необично пошто су ту и друштвене и природне науке. Волела сам пуно да читам. Та љубав ми је остала до данас, али и математика ми је била изазов и учествовала сам и на такмичењима из тих предмета.

• Када бисте могли да предајете неки предмет у школи, шта би то било?

Психологија - с обзиром да је директно везана за моју струку, а

Директор Лјилјана Ивановић

то сам и радила неколико година у Гимназији.

• Да ли сте изbacили неког ученика из школе?

Ученик основне школе се по закону не може „изbacити“, већ преместити у другу школу, али о томе не одлучује директор, већ наставничко веће школе.

• Који су највећи успеси школе?

Успеси наших ученика су наши највећи успеси. Иначе, највеће признање које је школа добила је Светосавска повеља од Владе РС и Министарства просвете.

Радомир Живковић, Данијел Ђоровић, Илија Марић, Дана Тадић, Сања Појадић, Снежана Арсенијевић, Анђела Јовановић, Катарина Јовановић, Марија Катићанић, Александра Димиријевић, Катарина Максимовић, Исидора Сисојевић

Јован Ивановић IV-3

Милица Јовановић IV-1

СВЕТОСАВАЦ ДРУГОПЛАСИРАНИ

Друштво за српски језик и књижевност и Министарство просвете наградили у јануару 2012. „Светосавац“ групом наградом

• **Како је школски лист „Светосавац“ уочио настајања и ко је био први уредник?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Колегиница Биљана Савелић покренула је лист „Светосавац“. Пре наставничког посла радила је као новинар у подгоричком часопису за просветне раднике, па ју је то искуство, вероватно, подстакло да покрене „Светосавац“. Професор српског, Биљана Савелић, била је главни уредник прва три броја.

• **Да ли сте мењали нешто у листу када сте постали главни уредник?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Писала сам текстове и за прве бројеве „Светосавца“ па сам као сарадник упознала концепцију листа. Основни уреднички концепт је сличан, а сваки уредник утисне и лични печат листу или часопису који уређује.

• **У колико примерака се штампа „Светосавац“?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: „Светосавац“ се штампа у 600 примерака.

• **Како долази до идеја за текстове у „Светосавцу“ као главни уредник?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Сам школски живот наметне одређене теме. Чланови новинарске секције понекад предложе идеју за неки чланак. Посао, живот, прочитани текстови помажу уреднику да

осмисли пригодне текстове за лист какав је „Светосавац“.

• **Како сте се осећали када је „Светосавац“ освојио групу награду?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: „Светосавац“ је неоспорно квалитетан школски лист. Званично признање потврђује тај општи утисак.

• **Волисте ли овај посао?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: По струци сам професор светске књижевности и теорије књижевности. У том смислу прија ми рад са младим особама заинтересованим за свет који их окружује.

• **Да ли ученици воле новинарску секцију?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Новинарска секција је популарна у школи. Ученици воле да раде на „Светосавцу“. Нови чланови се укључују у рад на састанцима Секције.

• **Има ли шансе да у скорој будућности буде лист у боју?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Не, колико ми је познато. „Светосавац“ би требало да у том случају располаже већим буџетом што је неизводљиво за сада.

• **Ко штампа „Светосавац“?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Штампарија **Stefan CO** из Бајине Баште. Задовољни смо са-

Диплома за „Светосавац“

радњом с њима. Држе се уговорених рокова и квалитет штампе је добар.

• **Да ли је најоран рад на школском листу?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Израда листа је напоран посао. Сарадници су ученици, па уредник учествује у свим фазама рада на тексту, почев од питања до исправке и куцања текста.

• **Мислите ли да ће „Светосавац“ изаћи у будућности?**

Уредник „Светосавца“, Соња Ђоровић: Надам се да хоће. „Светосавац“ има репутацију занимљивог и читаног листа који са нестрпљењем очекују ученици и наставници. То је озбиљан пројекат и надам се да ће опстати.

Радомир Живковић, Данијел Ђоровић, Илија Марић, Дана Тадић, Сања Појадић, Снежана Арсенијевић, Марија Мирковић, Анђела Јовановић, Катарина Јовановић, Марија Кайарина, Александра Димиријевић, Катарина Максимовић

Најташа Вукосављевић III-1

Душан Мијровић I-4

ДОДЕЛА ВУКОВИХ ДИПЛОМА

Носиоци Вукове дипломе

КРУНА ОСМОГОДИШЊЕГ УЧЕЊА

Вуковцима су, у школском холу, уручене дипломе и пригодне награде. Систематски и упоран рад крунисан је признањем – Вуковом дипломом.

Носиоци Вукове дипломе су:

Милица Петковић (8/1), Лазар Максимовић (8/1), Александра Јовановић (8/1), Тамара Крстић (8/2), Бојана Караклић (8/2), Никола Пердух (8/2), Јана Ђорђевић (8/3), Огњен Димитријевић (8/3), Тамара Јокић (8/3), Лука Ивановић (8/4), Ана Јаковљевић (8/4) и Сандра Новакковић (8/4).

Обраћање представника управе

ЊАК ГЕНЕРАЦИЈЕ – ЛАЗАР МАКСИМОВИЋ

Резултатни се постижу редовним радом и пажљивим слушањем на часу

• **Како ти је било у нашој школи?**

Било ми је лепо. Немам никаквих замерки на школу.

• **Ко ти је био разредни старешина?**

Наставник историје, Родољуб Арсенијевић

• **Како си се осећао када су те прогласили за ђака генерације?**

Нисам био превише изненађен јер сам то и очекивао. Иначе, леп је осећај.

• **Који предмет у школи ти је био тежак?**

Ниједан предмет није се истицао као најтежи, за све је морало подједнако да се труди.

Лазар Максимовић

• **А најлакши?**

Верујем да је свима па и мени најлакши предмет физичко, јер нема учења.

• **Који предмет ти је био омиљени у школи, а који сада?**

Омиљени предмет био ми је математика, а за сада

још увек немам омиљени предмет.

• **Да ли ти је у средњој школи неки предмет тежак?**

Најтежи предмет у школи ми је историја, јер је градиво преобимно.

• **Шта би препоручио ученицима како би постигли боље резултате у учењу?**

Потребно је само да пазе на часовима и код куће им онда не треба много времена за учење.

• **Из којих предмета си се такмичио?**

Ишао сам на такмичење из математике где сам имао одличне резул-

тате и био сам у школској фудбалској екипи.

• **Које си награде освојио на такмичењима?**

Са школском екипом из фудбала освојио сам четврто место на државном такмичењу, а из математике освајао сам друго место на окружном такмичењу као и на дописној олимпијади и четврто место са школском екипом на Архимедесу.

• **Како си се осећао поводом свих тих награда?**

Када примате било какву награду, морате да се осећате поносно на себе, јер није лако достићи тако нешто.

Сања Појагић

ШАРЕНИ СВЕТ МАТЕМАТИКЕ

Има мишљења да је између математике и књижевности мала разлика. Књижевници пишу од неке тезе и анализирају је. Математичари изаберу аксиоме („необичне истине“) и из њих изводе претпоставке. Разлика је што у књижевности претпоставке не морају бити доказане...

Математичке активности у нашој школи не своде се само на часове математике, већ обухватају и разна математичка такмичења, смотре, кампове, дописне и интернет олимпијаде, сарадњу са математичким листом...

Овом приликом биће речи о најуспешнијим математичарима из наше школе

ЈОВАН ЂОРЂЕВИЋ ДРУГИ НА ДРЖАВНОМ ТАКМИЧЕЊУ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

На Државном такмичењу из математике убедљиво најбоље резултате је имао ученик шестог разреда, **Јован Ђорђевић**. Био је убедљиво први на општинском такмичењу, а на окружном је једини ученик старијих разреда који је имао максималних сто поена.

Четрдесет пето Државно такмичење за ученике основних школа Републике Србије одржано је у Основној школи „Јован Стерија Поповић“ у Вршцу, од 11. до 13. маја 2012. године. Учествовало је посто најуспешнијих ученика шестог, седмог и осмог разреда са окружних такмичења. Међу њима је, као најбољи из Златиборског округа, био и ученик шестог разреда наше школе **Ђорђевић Јован** са наставником **Митром**

Јосиповићем. У „борби са бројевима и линијама“ Јован је са седамдесет два поена (од сто могућих) освојио другу награду и тако наставио традицију успешних резултата које су ученици наше школе постизали на овим такмичењима.

На свечаном отварању, коме су присуствовали представници Министарства просвете Србије, Друштва математичара Србије и града Вршца посебно је истакнуто да је пласирати се и доћи до Државног такмичења велики успех, односно да су сви учесници овог такмичења победници.

Поред овог такмичења, које су организовали Друштво математичара Србије и Министарство просвете, Јован је учествовао и на такмичењима

Јован прима награду од председника Друштва математичара Србије

које организује Математичко друштво „Архимедес“. На финалној смотри Дописне олимпијаде за школску 2011/2012. Јован је освојио друго место, а

на Архимедосовом математичком турниру четврту награду у појединачној конкуренцији са седамдесет седам поена.

Митар Јосиповић

Урош Гавриловић П-4

КРИСТИНА ПЕТКОВИЋ НАЈБОЉА НА АРХИМЕДЕСОВИМ ТАКМИЧЕЊИМА

На XXXVIII Математичком турниру – екипно првенство ученика основних школа републике Србије, које организује МД „Архимедес“ и Министарство просвете Србије наша школа освојила је четврту награду. Такмичење је одржано у Београду 18. маја 2012. године. Најзаслужнија за овај успех је ученица петог разреда **Кристина Петковић** која је освојила 88 поена и трећу награду у појединачној конкуренцији.

Кристина је у овој школској години освојила прву награду у категорији ученика шестог разреда на Архимедосовој дописној олим-

пијади са максималних 100 поена и учествовала на финалној смотри која је одржана у Београду 18. новембра 2012. године. На овој смотри освојила је 4. место са 20 поена од 25 могућих.

Поред Кристине на финалном такмичењу учествовао је и **Лазар Димитријевић**, ученик петог разреда.

Јован и Кристина похађали су Архимедосову летњу математичку школу „Тара 2012“ која је одржана на Митровцу у јулу 2012. године.

Митар Јосиповић

ДРУГА НАГРАДА „ДОСИТЕЈЕВО ПЕРО“ ДАНИЈЕЛУ ЂОРОВИЋУ

У конкуренцији одраслих писаца Данијел добио више гласова од прослављених писаца за децу

„Доситејево перо“ је награда коју прижељкују сви писци за децу. Додељује је жири од 264 ученика београдских основних школа, дакле читаоци којима су те књиге намењене. Ученик шестог разреда ОШ „Свети Сава“, Данијел Ђоровић, награђен је другом наградом „Доситејево перо“ у конкуренцији одраслих писаца за децу. Данијел је наградом привукао пажњу културне јавности па је гостовао у градским библиотекама у Крушевцу, Лесковцу и неким школама. Тим поводом разговарали смо са Данијелом.

• Какве утиске преносиш са писања на нове књиге?

Данијел: Заправо, када пишем, пребацим се у тотално други свет, другу димензију. Увек изгубим појам о времену. И неке утиске са писања сам пренео на књиге. Један од њих је употреба писаће машине у серијалу о Генералу Невидљивом, иако је Планета Златних Небеса много напреднија од Земље.

• Одакле добијаш инспирацију за писање?

Данијел: Буквално из свега – са телевизије и слично. Понекад за основу неке битке или догађаја узнем историјски догађај. У задњем поглављу у мојој књизи „Генерал Невидљиви и освајање свемира“ (још необјављеној) финална битка против свемоћне алијансе МСИ на њиховој матичној планети Дененанакер базирана је на бици за Денкерк. Војска робота са Планете Златних Небеса разара Дененанакер избацивањем неколико хиљада нуклеарних ракета, а војници који је бране одлазе малим цивилним свемирским јахтама док су Енглези из Денкерка бежали чамцима.

• Да ли ћеш написати неку књигу на другом језику?

Данијел: Па, да. Планирам, мада немам одговарајућу машину за то нити одговарајуће знање енглеског, зато интензивно учим тај језик. Размишљај и да набавим писаћу машину „Olivetti“ са енглеским фонтом са америчког сајта „Mytypewriter.com“. То намеравам у осмом разреду.

• О чему ћеш написати књигу?

Данијел: О животу, једном речју. Зависи који је серијал у питању! Серијал о Генералу Невидљивом је пародија на диктатуру, на диктатора. Серијал о зецу Дражи је пародија на

школу, у питању су комичне књиге и много занимљиве. Задњи део трилогије зове се „Зелено светло“, а после ње иде серијал од два дела који почиње „Планетом Поноћног Сунца“ а завршава се књигом „Планета Златних Небеса“ где се по први пут спомиње Генерал Невидљиви. После тога, што се тиче зеца Драже, иде књига

Добитник II награде Доситејево перо

„Тај лепи, нови свет“, радњу нећу да откријем, па онда „Бизмарков пункт“. Дража постаје војни капетан. Када се ситуација у свету стабилизује, Зецоленд кува са Русијом, сви континенти су потопљени, Дража са породицом одлази на мистериозно острво и једном, док плови у свом броду, на леће на огроман модеран ратни брод и постаје капетан брода који је потонуо пре 70 година. Поред тога, вероватно најзбудљивија књига коју сам икад написао, „Зора челичних шлемова“, комбинација је комичног, „кад би“ и могућег.

Интервју ТВ Лесковац

• Чиме се још бавиш осим писања?

Данијел: Дизајнирањем на програму „SketchUp“. Дизајнирам бродове, авионе: најбољи модел који сам направио је почетна страна „Бизмарковог пункта“. У 3D-у је, али сам га ја некако преправио специјалним путем у слику.

• Да ли ти је неко помогао око писања књиге?

Данијел: Не, нико ми није помогао, сам пишем књиге. Моја мама једино лектурише текст када ја завршим.

• Шта осећаш када пишеш?

Данијел: Писање је непоновљив осећај. Када се занесете у куцање на машини, једноставно имате осећај да лебдите. А када се овестите, схватите да сте још на Земљи, улазите у другу димензију, вашу личну где сте ви, једном речју „бог“. А, можда смо и ми једноставно привиђење, можда је неки ванземаљац са сто руку написао књигу о нама, људима, можда смо и сами ми дело нечије писане речи.

• Има ли у твојим књигама нечеј из твоје животне?

Данијел: И те како! Поготово у „Црвеном светлу“, а могло би се рећи и у осталим наставцима трилогије. У „Генералу Невидљивом“ су претежно измишљени догађаји, мада су неке битке базиране на стварним биткама.

• Објавио си неколико књига, а тек си шестог разреда! Како се осећаш?

Данијел: Веома лепо!

• Да ли ти и твоја мајка ради у библиотеци доприноси књигама и да ли због тога више читаш?

Данијел: Ја читам из сопственог задовољства. Ако желите да будете писац, осећате да имате таленат и инспирацију, а нисте прочитали једну књигу, то је немогуће, толико немогуће као да револвером покушавате да дигнете у ваздух тенк „Абрамс“ који је најјачи на свету. Такође, треба да правите разлику шта је књижевност, а шта не! Ако сте прочитали књигу и ниједном нисте пожелели да је поново прочитате, запитате се што сте је и први пут прочитали (изузетак су књиге од 700 страница и више). Онда, где учавате пропаганду, где се пропагира неки облик режима, на пример неколико некњижевних сцена из књиге „Орлови рано лете“ која је настала у време када је владао комунизам. Не утиче много где ти родитељи раде. Не треба читати шунд. Свима препоручујем књигу „Животињска фарма“.

Александра Димиријевић и
Кашарина Јовановић

КРОС

Сваке године школа организује крос на стадиону у Лућу. Дипломе се додељују за прва три места. Најбоље резултате на јесењем кросу остварили су:

1. разред (девојчице)	1. Сара Веизовић 1/3 2. Вања Јевтић 1/4 3. Марија Ковачевић 1/3
1. разред (дечаци)	1. Душан Митровић 1/4 2. Лука Вукајловић 1/4 3. Срђан Ђурић 1/4
2. разред (девојчице)	1. Ана Печеничић 2/2 2. Кристина Петковић 2/3 3. Ена Савелић 2/4
2. разред (девојчице)	1. Огњен Јовановић 2/1 2. Бојан Маринковић 2/3 3. Стефан Баштовановић 2/4
3. разред (девојчице)	1. Дрина Марковић 3/3 2. Слађана Тешић 3/1 3. Андријана Катанић 3/3
3. разред (дечаци)	1. Сретен Тадић 3/2 2. Марко Југовић 3/3 3. Андреј Лекић 3/3
4. разред (девојчице)	1. Теодора Милошевић 4/3 2. Ксенија Брунец 4/3 3. Дијана Обреновић 4/2
4. разред (дечаци)	1. Дарко Чучковић 4/2 2. Михаило Јездић 4/1 3. Лазар Вујић 4/2
5. разред (девојчице)	1. Ивана Јелисавчић 5/5 2. Катарина Максимовић 5/5 3. Милица Ђокић 5/2
5. разред (дечаци)	1. Стефан Благојевић 5/1 2. Милош Маринковић 5/3 3. Милош Ђурић 5/2
6. разред (девојчице)	1. Драгана Милановић 6/2 2. Андријана Јездић 6/3 3. Александра Ранковић 6/1
6. разред (дечаци)	2. Никола Караклић 6/4 3. Урош Ђорђевић 6/4
7. разред (девојчице)	1. Сања Живановић 7/3 2. Анђела Арсенић 7/1 3. Дајана Мочевић 7/3
8. разред (девојчице)	1. Дарија Петковић 8/1 2. Ивана Ракић 8/3 3. Марија Јелисавчић 8/3
8. разред (дечаци)	1. Драган Милановић 8/1 2. Игор Митровић 8/2 3. Урош Јокић 8/1

Питали смо најмлађе ученике за утиске после кроса:

- Није било тешко и нисам се уморила. Сви су били брзи, али ја сам најбржа. (*Сара Веизовић 1. разред*)
- Није било тешко, волим да трчим и волим одбојку (*Вања Јевтић, 1. разред*)
- Није било тешко, волим да трчим. Тренирам карате. Спремала сам се са татом. На старту трчим спорије, а касније брже. (*Марија Ковачевић, 1. разред*)
- Било је лепо, волим да трчим. Цео круг сам био први. (*Душан Благојевић, први разред*)
- Волим да трчим и играм фудбал. По цео дан трчим. (*Лука Вукајловић, први разред*)
- Није било тешко. Волим да трчим. Нисам се пуно спремао. (*Срђан Ђурић, први разред*)

Маријана Николић и Милица Ђокић

ОПШТИНСКА РЕЦИТАТОРСКА СМОТРА

Наша школа била је домаћин и овогодишње Општинске рецитаторске смотре. На такмичењу је учествовало 17 ученика основних школа у општини. Жири у саставу професор Гордана Ђурић, професор Споменка Симић и глумац Момчило Мурић прогласио је победнике. У категорији млађег узраста победили су: Катарина Јевтовић (ОШ „Свети Сава“, учитељица Слађана Радовановић) и Лазар Стефановић (ОШ „Свети Сава“, учитељица Слађана Радовановић), а у категорији средњег узраста Ема Ђурић (ОШ „Рајак Павићевић“) и Александар Лукић (ОШ „Свети Сава“, професор Биљана Савелић). Победници су наступили на Округлној смотри рецитатора у Косјерићу.

С.Ћ.

Марија Јелисавчић 1-1

СВЕТОСАВАЦ

РЕЗУЛТАТИ СА ТАКМИЧЕЊА ШКОЛСКЕ 2011/12. ГОДИНЕ

Предмет	Ученик	Разред	Ранг општинско	Ранг окружно	Ранг републичко	Ранг међурегионално	Наставник
ФИЗИКА	Лука Ивановић	VI	II	-	-		Видан Павићевић Видан Павићевић Видан Павићевић Видан Павићевић
	Александар Јовановић	VII	I	-	--		
	Дејан Јовановић	VII	II	-	-		
	Мирјана Ђунисијевић	VIII	ПОХВАЛА	-	-		
ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК	Александра Јовановић	VIII	III	-	-		Татјана Ђурић
СРПСКИ ЈЕЗИК	Марија Вујић	V	/	III	-		Ведрана Милета Ведрана Милета Ведрана Милета Мирјана Јовановић Ведрана Милета Биљана Савељић Биљана Савељић Биљана Савељић Биљана Савељић
	Стефан Николић	V	I	II	-		
	Кристина Петковић	V	I	III	-		
	Огњен Секулић	V	II	-	-		
	Марија Јелисавчић	V	III	-	-		
	Нена Тешић	VI	II	II	-		
	Вук Бабић	VI	III	-	-		
	Исидора Павловић	VI	III	-	-		
	Ђорђе Севић	VIII	II	II	-		
Милица Голубовић	VIII	III	II	-			
МАТЕМАТИКА	Лазар Живановић	III	II		-		Јулка Вилотијевић Јулка Вилотијевић Јулка Вилотијевић Јулка Вилотијевић Анђелка Ђурић Јулка Вилотијевић Ивана Срдић Ивана Срдић Драгана Радојичић Слађана Радовановић Драгана Радојичић Радомир Стајић Драгана Радојичић Ивана Срдић Слађана Радовановић Ивана Срдић Слађана Радовановић Драгана Радојичић Драгана Радојичић Слађана Радовановић Слађана Радовановић Митар Јосиповић Митар Јосиповић Митар Јосиповић Митар Јосиповић Митар Јосиповић Митар Јосиповић Милунка Пејић Митар Јосиповић Митар Јосиповић Миодраг Лазић Миодраг Лазић Миодраг Лазић Митар Јосиповић Милунка Пејић Митар Јосиповић Миодраг Лазић Милунка Пејић
	Радомир Ђурић	III	III		-		
	Марко Николић	III	III		-		
	Никола Скокић	III	ПОХВАЛА		-		
	Лазар Живановић	III	ПОХВАЛА		-		
	Огњен Јездић	III	ПОХВАЛА		-		
	Марија Катанић	IV	II	II	-		
	Душица Голубовић	IV	II		-		
	Катарина Јовановић	IV	II	II	-		
	Катарина Максимовић	IV	II		-		
	Стефан Радовановић	IV	III		-		
	Милица Ђокић	IV	III		-		
	Исидора Спасојевић	IV	III		-		
	Александра Димитријевић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Владимир Јанковић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Наташа Божић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Иван Јелисавчић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Исидора Ивановић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Лазар Димитријевић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Милош Маринковић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Дане Аврамовић	IV	ПОХВАЛА		-		
	Кристина Петковић	V	I	III	-		
	Стефан Николић	V	I		-		
	Давид Милић	V	II		-		
	Огњен Секулић	V	II		-		
	Лука Марковић	V	II		-		
	Марија Јелисавчић	V	III		-		
	Матија Жужа	V	III		-		
	Никола Лазић	V	III		-		
	Јован Ђорђевић	VI	I	I	II		
	Сања Живановић	VI	II		-		
	Вук Бабић	VI	III		-		
	Нена Тешић	VI	ПОХВАЛА		-		
Лука Ивановић	VI	ПОХВАЛА		-			
Дејан Јовановић	VII	I	III	-			
Урош Јокић	VII	II	III	-			
Сара Михаиловић	VII	III		-			
Јана Ђорђевић	VIII	I		-			
Лазар Максимовић	VIII	II		-			
БИОЛОГИЈА	Огњен Секулић	V	II		-		Тихана Ђурић Тихана Ђурић Ирена Јакић Ирена Јакић Тихана Ђурић Тихана Ђурић Дана Марковић Дана Марковић
	Матија Жужа	V	III		-		
	Анђела Ђокић	VII	II		-		
	Љиља Николић	VI	II		-		
	Урош Јокић	VII	III		-		
	Јована Тодоровић	VII	III		-		
	Тамара Крстић	VIII	I		-		
	Милица Петковић	VIII	II		-		
ГЕОГРАФИЈА	Ђорђе Севић	VII	III		-		Митар Јовић Митар Јовић
	Сандра Новаковић	VII	III		-		

Предмет	Ученик	Разред	Ранг општинско	Ранг окружно	Ранг републичко	Ранг међурегионално	Наставник
ИСТОРИЈА	Марко Јевтић	V	III	-	-		Стојанка Јосиповић Стојанка Јосиповић Стојанка Јосиповић Стојанка Јосиповић Родољуб Арсенијевић Стојанка Јосиповић
	Иван Ђокић	V	III	-	-		
	Младен Југовић	VII	III	-	-		
	Јелена Петковић	VII	III	-	-		
	Александар Симић	VIII	I	-	-		
	Немања Живановић	VIII	III	-	-		
ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ	ОДБОЈКА: девојчице		I	/		/	Бранка Поповић Бранка Поповић Милош Росић
	дечаџи		II	/		/	
	ФУДБАЛ:		I	I	I	IV	
	АТЛЕТИКА		II	II	II		Звјездана Јосиповић
	Дечаџи		I	I	III		
	100м Велемир Петровић		I	I	III		
	800м Остоја Тешић		I	I	III		
	Девојчице		II	II			
	Анђела Весић		I	II			

БЛИСТАВИ РЕЗУЛТАТИ У МАЛОМ ФУДБАЛУ

На Општинском такмичењу у малом фудбалу 08.03.2012. године мушка фудбалска екипа ОШ „Свети Сава“ освојила је 1. место и пласирала се на окружно такмичење.

Екипа у малом фудбалу тријумфовала је и на Окружном такмичењу у Прибоју (20.03.2012.) и на Међуокружном такмичењу у Крагујевцу (18.04.2012.).

Четврти у Србији

На републичком такмичењу у малом фудбалу од 09-15.05.2012. године школски тим у малом фудбалу освојио је 4. место. Тим је наступио у саставу: Милун Аврамовић, Немања Ђурић, Лазар Максимовић, Радован Јовановић, Велимир Петровић, Андрија Јездић, Лазар Тешић, Стефан Тешић, Урош Јовановић, Урош Јокић, Игор Митровић и Никола Веселиновић.

Остварени резултати највећи су успех школе у малом фудбалу.

М.Р.

ПОХВАЛА НА ЕКИПНОМ ПРВЕНСТВУ ОСНОВНИХ ШКОЛА У МАТЕМАТИЦИ

ОШ „Свети Сава“ похваљена је на Екипном првенству основних школа Републике Србије у математици.

Чланови екипе били су **Катарина Јовановић** (4. разред), **Кристина Петковић** (5. разред), трећа на Првенству, **Јован Ђорђевић** (6. разред), похваљен на Првенству, **Урош Јокић** (7. разред) и **Јана Ђорђевић** (8. разред).

Руководилац екипе била је наставник математике, Милунка Пејић.

КАРАТИСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

Стручњаци препоручују карате као здрав спорт који јача дух и тело. Многи ученици из наше школе тренирају карате у клубовима. **Андреј Васиљевић** ученик је другог разреда и већ је освојио неколико медаља.

- *Колико година тренираш карате?* - Три године.
- *Који појас имаш?* - Црвени.
- *У ком клубу тренираш, како се зове твој тренер?* - Тренирам у КК „Тара“, мој тренер зове се **Драган Радовановић**.

- *Колико имаш медаља, имаш ли неки похар?* - Имам седам медаља и један похар за прво место
- *Ове године си учествовао на Свјетском првенству у Милану, које место си заузео?* - Шесто место.

- *Да ли је била јака конкуренција?* - Била је јака, у конкуренцији нас је било тридесет двоје.
- *Да ли си задовољан својим успјехом?* - Задовољан сам.

- *Твоји уџисци са такмичења?* - Било је лепо, обишли смо катедралу и видели смо Јулијину кућу.

- *И за крај ми реци да ли ћеш и даље тренирати карате и имаш ли неку жељу везану за овај спор?*

- Тренираћу. Имам жељу да postanем првак света!
Карате тренирају бројни Андрејеви вршњаци: **Анабела Фурунцић, Ана Печеничић, Никола Нешковић, Милош Вујић, Нађа Чолић, Филип Радовановић**. На тренинзима овладавају новим вештинама и припремају се за турнире.

Софија Пејровић и Сузана Живановић

МАТЕМАТИКА НИЈЕ БАУК

• *Зашто је математика баук за неке ученике?*

- Математика се бави апстрактним објектима и њиховим односима, при чему се знања узастопно надограђују и повезују па тада не пролази повремен и површан рад. Али не сматрам да је математика баук, баш напротив, математика је један веома леп и користан предмет који би требао да заголица радозналост сваког ученика.

• *Да ли је могуће заволети математику, ако немаш склоности за тај предмет?*

- Могуће је. То зависи и од наставника и од родитеља, јер се од њих очекује да децу постепено, на занимљив и практичан начин уведу у свет математике, да покажу деци да математика није „баук“ већ корисно знање које ће им помоћи да разумеју и друге науке.

• *Шта Вас је навело да предајете математику у ОШ „Свети Сава“?*

- И ја сам похађала ОШ „Свети Сава“, па сам желела да се у њу вратим када завршим факултет. Та жеља ми се остварила.

• *Зашто сте баш изабрали математику као професију?*

- Још у основној школи сам показивала склоност ка математици. Та склоност је у гимназији прерасла у љубав према овом предмету, па када је дошло време да се одлучим који факултет да упишем – није било дилеме.

• *Коју област највише волите у математици?*

- Највише волим геометрију јер се у њој логика највише користи.

• *Да ли Вам је математика била омиљени предмет у школи?*

Професорка Данијела Максимовић о математици

- Наравно! Надам се да ћу на своје ученике пренети ту љубав према математици.

Сања Појагућ

ЗАНИМАЊЕ ШКОЛСКИ ПЕДАГОГ

• *Зашто сте изабрали да будите педагог?*

Педагог Славица Вукаиловић: На избор занимања је утицала, пре свега, љубав према раду с децом, посебно пружање помоћи у решавању њихових проблема. У средњој школи сам се двоумила око неколико занимања и сва она су се тичала рада са децом и одраслима. Међутим, после разговора са педагогом и професором српског језика, схватила сам да је педагогија оно што ме занима.

• *Да ли је јошко радити као педагог?*

Педагог Славица Вукаиловић: Сваки посао је тешко обављати уколико не волите да га радите. Зато је важан прави избор занимања. Посао педагога је креативан и одговоран. Колико је занимљиво радити са децом и помага-

ти им, исто тако је тешко стећи поверење код њих да вам се отворе и пронађу у вама пријатеља.

• *Да ли Вам је јошко да се изборите са ученицима?*

Педагог Славица Вукаиловић: Не, напротив – полазећи од тога да је сваки проблем решив, увек имам стрпљење за ученике.

• *Да ли Вас нервирају ученици?*

Педагог Славица Вукаиловић: Као и свако живо биће и мени се деси да имам тежак дан. Али, не дозвољавам себи да ме понесу емоције у разговору са ученицима, јер увек је потребно реално сагледати ситуацију.

• *Сусрећете ли се са ученицима који се свађају са Вама или са наставницима?*

Педагог Славица Вукаиловић: За свађу је потребно двоје. Наилазим на ученике који су спремни за свађу, али уколико с друге стране виде да особа тако не реагује, покушају и онда се повлаче. Та деца су васпитана тако да је по њима једини начин решавања проблема свађа и сукоб.

• *Има ли ученика којима јошко ојасносити изабрања из школе?*

Педагог Славица Вукаиловић: Постоје одређена правила у школи која су уређена и законом. Уколико неки ученик и поред свих покушаја, опет понавља недолично понашање, смањује му се поступно оцена из владања. За сада нема ученика који имају баш ниске оцене из владања.

Школски педагог Славица Вукаиловић о занимању које је одабрала

• *Шта бисте још препоручили ученицима, како да се понашају у школи?*

Педагог Славица Вукаиловић: Посаветовала бих ученике да на наставу долазе редовно и на време, да чувају школски инвентар и имовину. Такође, да се у школи културно понашају, како бисмо очували традицију и углед наше школе. И пре свега да се пристојно понашају према наставницима и осталим ученицима.

Сања Појагућ

ИНФОРМАТИКА – ПУТ У ДИГИТАЛНО ДОБА

Информатика – иуи у дигитално доба на коме вребају ојасности

О настави информатике, интернету, замкама нет-а и безбедности говори наставница информатике Данијела Зарић

• **Шта је, заправо, циљ часова информатике и каква је примена информатике у стварном животу?**

- Циљ информатике је да ученици овладају радом на рачунару и да упознају разне програме као и рад на њима путем разних вежбања.

• **У ком разреду се учи програм „Sketch up“? Ја сам ја при крају његовог разреда почео користити и занима ме да ли ће се учити у шестом разреду. Такође сам почео да користим програм „Envisionar Express“, занима ме как ће се он учити?**

- Овај програм „Sketch up“ учи се у 6. и 7. разреду у оквиру ТО и Информатике. Програм „Envisionar Express“ учи се у другом полугодишту 6. разреда из ТО и Информатике.

• **Које ојасности вребају на Интернету и**

какву ојасности представљају хакери? Да ли је Фејсбук сигурно место за упознавање других особа? Ја мислим да није пошто је мени пре неколико дана неко из Београда покушао да провали на профил. Да ли је могуће да уђемо на Фејсбук, причамо са неком особом и на тај начин „доведемо“ и вирус?

- На интернету вребају многе опасности тако да корисници морају пуно да пазе. Хакери, такође, представљају огромну опасност. Корисници морају да пазе с ким комуницирају и да имају заштитне програме на рачунару. Не смеју се остављати лични подаци, слике јер то може бити злоупотребљено. Фејсбук, као друштвена мрежа, може бити добра јер се рођаци и пријатељи проналазе и комуницирају, а може бити и злоупотребљена.

• **Да ли је сигурно скидати са разних сајтова бесилајне примере програма који се на њиховим сајтовима скидају за новац? Такође, за ирице, нир.ирица „Skies of war“ стјаје двадесет и нешто долара да се скине са сајта те ирице. На сајту „My Play City“ та ирица може да се преуз-**

ме бесилајно. Да ли је то безбедно?

- Неки програми се могу преузети, а неки не могу јер су заштићени или лиценцирани. Не треба ништа скидати и преузмати ако није сигурно.

• **Које су одлике програма „Microsoft Visio“ и каква је његова примена?**

- „Microsoft Visio“ је програм за рад у електротехници и примена је велика јер омогућава рад у области електротехнике и електронике. Брже се ради унутар њега и квалитетније.

• **Чуо сам да је кабинет информатике недавно обијен, да је покрадено неколико компјутера. Ко-**

лика је штења начињена и када ће компјутери којима је извађен хардиск прорадити?

- Кабинет је обијен, али успешном акцијом полиције опрема је враћена а починиоци су ухваћени. Тренутно је опремљен са два сервера, а трећи је у фази поправљања.

• **Која је разлика између „Microsoft“ програма који су направљени у 2003. и оних у 2010. као што је „Microsoft Office“?**

- Разлика између „Microsoft Office 2003“ и „Microsoft Office 2010“ је у брзини рада, лепшем изгледу програма, изгледу апликација као и у примени појединих опција.

Данијел Ђоровић

ПРЕЗЕНТАЦИЈА СЕМИНАРА, НАЧИН УСАВРШАВАЊА НАСТАВНЕ ПРАКСЕ

У четвртак, 13.09.2012. године, у библиотеци наше школе са почетком у 17 часова, професор разредне наставе, **Маријана Лукић**, презентовала је садржај једнодневнoг семинара „Путоказ за успешно праћење и извештавање о напредовању ученика у савладавању школског програма“, којем је присуствовала у суботу, 08. септембра 2012. године, у Регионалном центру у Ужицу.

Семинар је проистекао из искуства практичара и потпуно је применљив у пракси. Олакшава праћење и евидентирање напредовања и ангажовања сваког ученика.

Презентацији су присуствовали сви учитељи наше школе као и наставници енглеског језика разредне наставе.

Договорено је да се састави образац праћења ангажовања и напредовања ученика са освртом на податке и смернице који су предложени на семинару.

М.Л.

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

*Подршка
инвалидима*

Сви имамо шансу

У Србији живи 700.000 особа са одређеним инвалидитетом. Највећи проблем са којим се у пракси сусрећу ове особе је комуникација, школовање и запошљавање.

Међународни дан особа са инвалидитетом (3. децембар) обележен је и у нашој школи.

Ученици са сметњама у развоју приредили су својим вршњацима незаборавно дружење са **Бранком Пражићем**. Послали су поруку да се људи не деле на особе са инвалидитетом и без инвалидитета, већ на срећне и задовољне људе и тужне и незадовољне.

Квалитетна и пријатна музика као и прихватање различитости и дружење са вршњацима повећавају шансу деци да израсту у задовољне и срећне људе и остваре се као равноправни чланови друштва.

Олиофренолој Оливера Буровић

НАГРАДНИ ИЗЛЕТ

Као и сваки човек и ја сам била веома поносна, срећна и задовољна када су сви напори, рад и дисциплина мог одељења током целе године били награђени. Леп је то осећај када неко препозна твој рад и труд и када за то добијеш награду. А за моје одељење у прошлој школској години награда је била једнодневни излет на Златибору.

Сви смо се веома радовали том излету да се мало опустимо и одморимо од школе и свакодневних обавеза. Зато, када је освануло то јунско јутро, мојој срећи није било краја. Са нама је кренуло и првонаграђено одељење 6/3 (садашње 7/3) са разредном **Биљаном Савелић**. На поласку сви смо били расположени, ведри и насмејани. Када смо стигли на Златибор, били смо опуштени и

Наградни излети

весели. Прво смо се возили возићем пола сата по Златибору. Мислим да је то за све нас био најлепши доживљај на тој прелепој планини. После тога смо мало обишли Златибор и на једној осунчаној ливади играли смо одбојку, вежбали на справама које су ту биле и прескакали дуго за-

борављени ластиш. Ко је хтео, а наравно, и смео, могао је да јаше коње. И то је за нас било прелепо и несвакидашње искуство. У повратку смо свратили на Тару где смо код хотела „Бели бор“ играли разне игре, а могли смо да шетамо и по трим стази. Заиста смо се максимално опустили и уживали у том сунчаном и топлим дану препуном смеха и дружења. Због тога нам је и повратак кући тешко пао и желели смо да овај дан потраје што дуже.

За мене, а и за моје другове овај излет је само подстицај да наставимо са радом, трудом и дисциплином и да на крају ове школске године поново уживамо у новом излету и дружењу.

Марија Јелисавчић 6/3

Заслужени пречах

ОСВРТ НА ПРОЈЕКАТ „ЗДРАВ ЖИВОТ”

(Програм о превенцији болести зависности)

У времену незамисливог напретка технологије, доступности интернета и свих могућих врста информација, чини нам се да млади имају довољно сазнања о свим врстама болести зависности. У стварности – није тако.

Информације су углавном површне, често нетачне, а оне праве које се добијају од савесних родитеља или наставника у школи, у периоду пубертета и буђења свепштег бунта, имају мали или готово никакав утицај на понашање адолесцента.

Управо зато прави одјек имао је Програм о превенцији болести зависности, намењен ученицима виших разреда основних школа и ученицима средњих школа, презентован почетком новембра месеца у сали биоскопа у нашем граду, коме су присуствовали и наши ученици. Пројекат чине три дела.

Први део програма била је монодрама у извођењу глумице Наде Блам. Монодрама је настала на основу истините животне приче мајке једне младе особе која је у периоду пубертетске и адолесцентске кризе, која погађа многе младе, спас потражила у дрогама. Прича говори о Петру који услед прекомерног коришћења дроге умире у двадесет другој години живота. Петар је био одличан ђак, узоран син, добар друг... У мору свакодневних животних проблема долази и до развода његових родитеља, па Петар скреће пажњу на свој живот на један потпуно погрешан и погубан начин. Он престаје да учи, прикључује се групи која у суседству обија

трафику, доспева у полицију, почиње да користи марихуану, а онда врло брзо прелази на друге, јаче дроге. Новца му треба све више, јер потреба за дрогом постаје све већа. Краде га или тражи од мајке уз претњу да ће убити њу или себе ако му не да новац. У стравичан круг дроге увлачи и своју девојку и неколико својих најбољих другова. Једног јутра нађен је мртав у свом стану. Имао је само двадесет две године. Тих тридесет пет минута, колико траје монодрама, млади су могли да схвате како су велике заблуде корисника, како се родитељи не сналазе и како погрешно верују да се такви проблеми дешавају само другима, да њихово дете то сигурно не би учинило и томе слично.

Други део програма било је предавање нашег чувеног неуропсихијатра, проф. др Јована Марића, који је о овој теми говорио са становишта струке и науке, али и из свог професионалног искуства. Упознао је наше ученике са битним карактеристикама појединих супстанци одговорних за настанак болести зависности. Највећи акценат стављен је на марихуану, екстази и синтетичке наркотице, али и на зависности од цигарета и алкохола. Циљ предавача био је да се стимулишу здрави обрасци понашања и да се младима укаже на опасности од трајног оштећења здравља које са собом повлаче болести зависности.

У трећем делу програма појавила се рок певачица Снежана Мишковић Викторија. Као бивша зависница од дроге она је детаљно описала промашен начин живота једног наркомана

и алкохоличара кроз који је прошла. Није изоставила ни детаљну причу о дугом и мукотрпном процесу лечења.

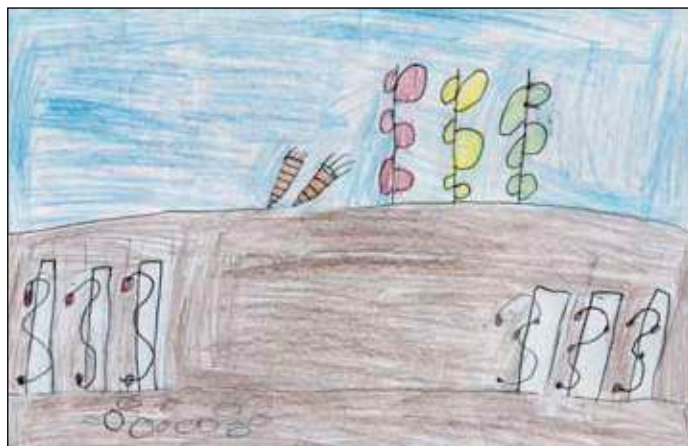
Једно овакво предавање, као и интерактивна дискусија вођена након тога, оставља снажан утисак и постиже циљ: да млади схвате да је ИСКЉУЧИВО у њима самима одлука хоће ли ући у зачарани круг дроге или не. Потребно је да им помогнемо да схвате да има толико других ствари у којима се могу истаћи: буди добар спортиста, добар ђак, свирај гитару, играј шах, тренирај кошарку, буди члан извиђача... укључи се у било коју секцију у својој школи, своме граду. Припадај једном таквом друштву! А када имаш проблем не бежи од њега ни у један свет зависности! Разговарај, тражи помоћ у кругу породице, тражи помоћ у школи, тражи помоћ од свих који те воле! Решење увек постоји и свако је боље од решења који пружа свет дроге! А ако се ипак догоди, излаз из лавиринта постоји. Уз јаку вољу, тешку борбу, велика одрицања целе породице и много, много тешких тренутака. А може без свега тога.

Не можемо се борити забранама, изолацијом деце или сличним агресивним методама. Једини прави пут јесте да деца стекну што више знања. Судаћи по утиску и живој дискусији овакви програми и предавања само су један од много добрих начина да заштитимо своју децу. Што више знају о дрогама и свим другим болестима зависности, утолико су шансе да им једног дана робују, све мање.

Мира Марковић

Анђријана Јујовић I-4

Лазар Трифуновић I-4

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА

У нашој школи се посвећује велика пажња организовању активности везаних за Дечију недељу. Тако је било и ове године. Сваког дана нешто се дешавало:

Понедељак је био дан кад смо припремали текстуалне поруке које ће се винути у небо на нашим балонима.

Уторак је био дан за хуманост: Наше мало неком значуно! Ученици су заједно са својим учитељима и родитељима прикупљали свеске, школски прибор, одећу и све што се деци учинило пригодном, што је могло угрејати, бар на трен, срца деце без родитељског старања.

У среду – велики књижевни дан: Данијел Ћоровић је промовисао своју нову књигу – „Црвено светло“. Било је задовољство присуствовати и видети ученика – апсолут-

Данијелова промоција у школи

ПОВОДОМ ПРОМОЦИЈЕ

Неколико одељења ученика присуствовало је промоцији књиге „Црвено светло“ Данијела Ћоровића. Интервјуисали смо неке ученике.

• **Да ли ти се свидела промоција Данијелове књиге?**

- Да, добра је књига. (Михајло Марковић)

- Јесте. (Мина Стојкановић)

- Да, свиђа ми се књига јер је веома смешна. (Ива Јовановић)

• **Да ли би препоручила књигу другима?**

- Да, баш је занимљива. (Ива Јовановић)

ПОВОДОМ БАЛОНИЈАДЕ

Балонијада се одржава на Тргу и ту долазе ђаци млађих разреда. На знак који су добили, ђаци су, по редима, пуштали балоне са приказним порукама у ваздух. Плаво небо испунили су шарени балони.

• **Како ти се чини?**

- Лепо је. (Анђелија, 4. разред)

Балонијада

ног књижевног талента како представља своју творевину у Дечијој недељи. Беше то дан када дете детету поклања, но овог пута креативни дар – „Црвено светло“.

Четвртак је већ традиционално – БАЛОНИЈАДА. Ученици од првог до четвртог разреда прошетали су до Трга Душана Јерковића и тамо пустили у небо дечије жеље. Окачише их за хелијумске балоне у нади да ће се испунити: раздрагани, усхићени пожелеше пуно тога! Памтићемо увек ту слику – мноштво балона на кристално плавом небу лебди изнад нас пружајући наду, веру и лепоту.

Петак је протекао у спортским и рекреативним активностима.

По речима школског педагога, Славице Вукаиловић, у наредној школској години оформиће се тим који ће се бавити организацијом Дечије недеље.

Исидора Стојковић

- Свиђа ми се. (Дијана)

• **Коју поруку си послала?**

- Написала сам да другој деци буде леп живот и да дуго живе. (Анђелија)

- Свој деци света желим срећу и радост. (Дијана)

• **Мислиш ли да ће твоја порука стићи до некој деце?**

- Хоће! (Анђелија)

- Мислим да хоће! (Дијана)

Марија Кајанић
и Кајарина Јовановић

Душан Митровић 1-4

Анђела Ивановић 1-4

ПРОГРАМ „ХАЈДЕ ДА СЕ ДРУЖИМО!“

Циклус књижевних вечери „Хајде да се дружимо“ прилог је библиотеке школској културној сцени, а и шире, културном животу локалне заједнице. Већ неколико година библиотека организује књижевне вечери у првом и другом полугодишту на којима промовишемо ученике обдарене и заинтересоване за глуму, писање, рецитовање, музику. Циљ нам је да обогатимо духовни живот ученика као и да помогнемо онима који имају талента за уметност. Овај програм је охрабрење и промоција оних који воле уметност и желе да се баве писањем, глумом, рецитовањем, музиком.

На књижевној вечери 14. децембра 2012. ученици петог и шестог разреда извели су комад „Тамна страна Месеца“, Златка Грушановића. Млади глумци – Драган Ранковић (Професор), Марија Мирковић (Ке-

фало), Анђела Јовановић (Марија), Снежана Арсенијевић (Катарина), Војислав Ђурић (Ђуро), Катарина Максимовић (Миланковић), Катарина Јовановић (Жена), Дана Тадић (Ванземаљац) веома су се допали публици.

На књижевној вечери учествовао је и ученик шестог разреда, Данијел Ђоровић, најмлађи добитник књи-

Тамна страна Месеца

Кефало у акцији

жевне награде Доситејево перо у конкуренцији одраслих писаца. То је угледна књижевна награда коју желе сви писци за децу зато што је додељује жири састављен од 264 читаоца из београдских основних школа.

Музички извођач, ученик шестог разреда, Алекса Марковић, одсвирао је две композиције - Боже правде и Химну Светом Сави на клавијатури.

Соња Ђоровић

Препорука за читање:

ЗАДИМЉЕНА ИСТОРИЈА

Раша Попов (Букленд, Београд 2012)

Ко каже да је историја досадна? Књижевник Раша Попов води читаоца кроз историју људске цивилизације приказујући најзанимљивије детаље.

Упознаћете свет антике, средњи век, ренесансу, модерно доба кроз одабране епизоде које сликају начин мишљења, истакнуте личности и дух одређене епохе.

Сазнаћете да је последњи фараон била жена, која краљица се одрекла круне, зашто се за лажне подухвате засноване на превари каже „Потемкинова села“.

Књига се може позајмити у НБ „Милош Требињац“ где је чланарина бесплатна!

С. Ђ.

Како преживети под црвеним светлом?!

ЦРВЕНО СВЕТО

Данијел Ђоровић, Књижевна омладина Србије 2012.

Главни јунак, зец Драгољуб, представља се у уводном поглављу „Кокошињац без кокошака“: „Живим у Јабуковом, селу поред града Дочева где идем у школу. У школи имам овакве оцене: математика – нула, правопис – пет, геометрија – двојка, књижевност – четири, физичко – два, хемија – тројка уз коментар: „Била би петица да није дигао кабинет у ваздух!“

Дража је несташан ученик, проницљив посматрач који своја запажања духовито коментарише. Креативан је и непрестано експериментираше. Возило канклеар којим долази у школу изум је којим се поноси. Није нарочито омиљен код наставника, али има моћног заштитника – ћала. Дражин отац познат је као зец незгодне нарави, па разредна и други наставници избегавају конфронтацију. Кад ситуација измакне контроли прогласе ванредни распуст!

Књига се може позајмити у школској библиотеци и НБ „Милош Требињац“.

С. Ђ.

Бранко Стевановић:

АВАНТУРЕ КРАЉЕВИЋА МАРКА

Чекић, Београд 2011.

Историјске личности из минулих епоха често су предмет обраде у модерним књижевним остварењима. Митови и легенде о јунацима омиљени су мотиви књига за децу и младе.

Јунак из српског народног предања, Марко Краљевић, оживљен је у песничком циклусу Бранка Стевановића кроз шаљиве епизоде из Марковог живота.

Кроз маштовите стихове и духовите опаске читалац упознаје Марка и ликове из његовог окружења.

„Потражих по књигама, и ево шта је искочило:

Стварно је постојао војвода Момчило!

(Пошто Марко на њега снагом и стасом личи,

Момчило му је ујак у песми и причи.)

Илустрације Косте Миловановића употпуњују читалачки доживљај и помажу младим читаоцима да упознају вредносни систем и прилике у времену Марковог живота и војевања.

Соња Ђоровић

МИ СМО НАЈДУЖЕ У ШКОЛИ

Савремени начин живота све већем броју родитеља намеће потребу збрињавања детета млађег школског узраста које након редовне наставе одлази кући и без надзора проводи време до доласка родитеља. Самосталан боравак код куће често излаже дете многим опасностима, а страх и брига родитеља за дете током радног дана намећу потребу за организованим бригом за дете. Школе тиме добијају нову и захтевнију улогу која од запослених захтева организовање бригу о детету током целог дана. Продужени дневни рад након (или пре) редовне наставе – продужени боравак, један је од модела којим се могу квалитетно и структурално решити наведени проблеми, посебно у урбаним срединама. Нова улога

Школске 2012/2013. године боравак обухвата ученике од првог до четвртог разреда и броји 48 ученика. Рад је организован у две смене. Због потребе и жеље да се прихвате деца-путници од ове школске године, продужени боравак ради од 7:30 до 17:00 часова. Ученицима су организована три оброка дневно: доручак, ужина и ручак.

Рад у групи воде наставници разредне наставе Маријана Лукић (први и трећи разред) и Радивоје Милановић (други и четврти разред) кроз разноврсне активности: израду домаћих задатака, утврђивању наставних садржаја и припремању за контролне задатке, читању и писању, као и различитим активностима у слободном времену.

Школске клупе, столови, груписани су према интересним групама ученика или васпитно-образовним захтевима.

У делу простора су тепих и јастучићи, што чини предах уз музику, бајку,

и пењалице постављене у непосредној близини које децој игри на отвореном дају посебну драж.

Продужени боравак у нашој школи је од великог значаја за родитеље и децу. Родитељи су веома заин-

Увежбавање грамског шекстија

цртани филм или образовну емисију пријатнијим и опуштенијим.

Активности у овако уређеном простору врло брзо оспособе ученике да сами учествују у организацији рада и увођењу нових, интересантних кутака развијајући позитивне међуљудске односе (дружећи се, договарајући се и помажући вршњацима) и позитивне црте личности у потпуно опуштеној атмосфери.

Ученицима су на располагању и школско двориште за реализовање спортских активности као и клацкалице, љуљашке

тересовани за овакав вид рада са децом, јер на тај начин могу да збрину децу док су на послу, а значајно им је и то што своје школске обавезе деца завршавају уз стручну помоћ наставника. Боравак је отворен и за децу чији родитељи не раде, а деца имају проблеме у социјализацији или усвајању градива одређених предмета.

Стога, улога учитеља у продуженом боравку је веома важна, а рад изузетно одговоран, захтеван и креативан.

*Професор разредне наставе,
Маријана Лукић*

Продужени боравак

школе на тај ће начин бити максимално и рационално искоришћена јер пружа небројене могућности деловања у сврху правилног развоја и раста сваког детета у квалитетну особу, корисну својој породици и заједници.

Продужени боравак у нашој школи дуги низ година успешно одговара оваквом изазову у материјалном и организационом смислу и као такав одговара потребама детета и његових запослених родитеља.

Просторија продуженог боравка је права оаза за рад и одмор ученика. Нове и „старе“ ученике ове школске године дочекала је са новим, лепшим и функционалним намештајем. Зидове наше учионице, паное у учионици и испред ње, кресе рукотворине које су настале кроз креативно стваралаштво наших ученика. Учионица је опремљена и телевизором, ДВД-ом, ЦД-плејером, рачунаром, великим бројем друштвених игара и часописа.

ПРИРЕДБА УЧЕНИКА МЛАЂИХ РАЗРЕДА ЗА ПРВАКЕ

Првацима су дивну добродошлицу приредили ученици млађих разреда. Лепо осмишљен програм обрлаговао је прваке којима је то био први додир са школом

Весела добродошлица

Занимљив програм за новоиечене ђаке

Лепа кореографија

Народне игре

Александра Пејтровић III-4

ЗАВРШНА ПРИРЕДБА 4/4

Одељење 4/4 је са учитељицом **Иваном Срдић** направило приредбу за крај 4. разреда.

Изводили су скичеве: Трнова Ружица, Мира Рима и Слава. Рецитовали су, читали своје саставе и отпевали песму: Ближи се, ближи лето. За крај су извели представу Црвенкапа. Сви ученици су учествовали у програму, а гости су уживали.

Тиме су крунисали своје четворогодишње дружење и рад.

Мајга Савелић 5/2

СВЕТОСАВСКИ ШАХОВСКИ ТУРНИР ПИОНИРА

Временске неприлике знатно су помериле школске календаре, па традиционални Светосавски пионирски фестивал, који се поводом Савиндана одржава у Основној школи „Свети Сава“, није могао бити одржан у планирано време. Због згуснутог и допуњеног календара рада школа и школских такмичења која су у овом периоду у пуном јeku, није било могуће наћи термин на коме би се окупили сви заинте-

ресовани шахисти. Без учесника из Ваљева, Ужица и Нове Вароши турнир је одржан у суботу 24. марта 2012. године. Учествовале су 4 екипе у мушкој и 3 екипе у женској конкуренцији. Најбоља у обе конкуренције била је прва екипа Основне школе Свети Сава за које су наступали: Урош Јокић (7. разред), Јован Ђорђевић (6. разред), Милош Стаменић (7. разред), Милун Аврамовић (7. разред), Бојана Аћимовић (8.

разред) и Биљана Пејић (7. разред). Сви учесници турнира награђени су књигом из шаховске литературе, које су поклон Шаховског савеза Централне Србије, а победничке екипе пехарима, које је обезбедио Шаховски клуб Бајина Башта. Такмичење је отворио и такмичаре поздравио заменик председника општине Бајина Башта, Дејан Млађеновић.

ЕКИПНИ ШАХОВСКИ ПИОНИРСКИ ТУРНИР

Организатори: Основна школа „Свети Сава“ и Шаховски клуб Бајина Башта
 Директор турнира: Митар Јосиповић
 Судије: Владимир Васић и Милош Росић
 Град: Бајина Башта
 Датум: 24.03.2012.

Пионери

1. коло

1. ОШ „Рајак Павићевић“ – ШК Бајина Башта 0:4
 2. ОШ „Свети Сава“ 1 - ОШ „Свети Сава“ 2 3:1

2. коло

1. ШК Бајина Башта - ОШ „Свети Сава“ 2 2,5:1,5
 2. ОШ „Рајак Павићевић“ - ОШ „Свети Сава“ 1 0:4

3. коло

1. ОШ „Свети Сава“ 1 - ШК Бајина Башта 3:1
 2. ОШ „Свети Сава“ 2 - ОШ „Рајак Павићевић“ 2:2

Табела

1. ОШ „Свети Сава“ 1	4	3	3	6	10	1.
2. ШК Бајина Башта	4	1	2,5	4	7,5	2.
3. ОШ „Свети Сава“ 2	2	1	1,5	1	4,5	3.
4. ОШ „Рајак Павићевић“	0	2	0	1	2	4.

Пионирке

1. коло

1. ОШ „Свети Сава“ 1 - ОШ „Свети Сава“ 2 2:0

2. коло

1. ОШ „Рајак Павићевић“ - ОШ „Свети Сава“ 1 1:1

3. коло

1. ОШ „Свети Сава“ 2 - ОШ „Рајак Павићевић“ 1:1

Табела

1. ОШ „Свети Сава“ 1	1	2	3	3	1.
2. ОШ „Рајак Павићевић“	1	1	2	2	2.
3. ОШ „Свети Сава“ 2	0	1	1	1	3.

Ученик шестог разреда Основне школе „Свети Сава“, **Јован Ђорђевић**, на кадетском фестивалу Централне Србије у Врњачкој бањи, од 14. до 16. јануара 2012. године, са 5,5 поена (од могућих 9) нашао се

међу првих 10 такмичара и тако се пласирао на Државно првенство.

На Државном првенству у Врњачкој бањи од 7. до 16. априла 2012. године Јован је, играјући са старијим и боље рејтигованим, стекао велико

шаховско искуство. Са 3 освојена поена на 30. месту је од 38 такмичара.

Од ове сезоне Јован наступа на омладинској табли за Шаховски клуб Бајина Башта.

ШАХ ДОНОСИ ПРИЈАТЕЉЕ

Наставник Митар Јосифовић о шаху као друштвеној игри

• Са колико година сте почели да играете шах?

- Научио сам да играм шах тек у петнаестој години у интернату Учитељске школе на Убу, где сам станао као ученик првог разреда. Са правилима игре су ме упознали ученици старијих разреда који су такође становали у интернату. Одмах сам га заволео и почео да играм. Нешто касније се у нашој школи појавио и председник Шаховског клуба „Борац“ са Уба, Јован Лончаревић који је окупио заинтересоване ученике и организовао такмичења за шаховске категорије и поучавао нас о основама шаховских отварања. Са њим сам почео и да компонујем и објављујем шаховске проблеме.

• У којој мери се бавите шахом?

- Шах сам играо аматерски, на радничким и сеоским играма, у шаховском клубу „Бајина Башта“ – секција Бачевци и у Шаховском клубу „Металац“ из Рогачице. Најлепше у свим тим такмичењима била су дружења и путовања. Једноставно придржавао сам се гесла „Нађи времена за шах – имаћеш пријатеље целог живота.“

Као млад наставник укључио сам се у акцију Шаховског савеза Србије „Шах у школе“ и почео да водим шаховску секцију, најпре у Основној школи у Ердевику, а затим у школи у Бачевцима. Веома добре резултате постизала је женска екипа из Бачеваца која је на Дивчибарама 1979. године освојила треће место у Србији, а у Кладову 1980. друго место.

• Колико година постоји шаховска секција у нашој школи?

- Интересантно питање. У нашој школи уопште не постоји шаховска секција, већ је шах, од 2007. године, уведен у наставу као изборни предмет, као што су Информатика, Чуvari природе и слично. Иначе, док сам ја водио шаховску секцију у Бачевцима, шаховске секције у Бајиној Башти и Пилици водили су наставници Радисав Златановић и Мирослав Караклић. Када је формирана наша школа, секцију је наставио да води, све до пензионисања, наставник Златановић.

• Колико ученика наше школе похађа наставу шаха?

- На почетку школске године ученици су се изјашњавали за један од четири понуђена изборна предмета. За наставу шаха се изјаснило 16 ученика петог разреда, 16 ученика шестог разреда, 12 ученика седмог разреда и 27 ученика осмог разреда. Ја изводим наставу у шестом и осмом разреду, а колега Милош Росић у петом и седмом разреду. У сарадњи са Шаховским клубом Бајина Башта и Шаховским савезом Централне Србије организујемо и Светосавски шаховски фестивал. На њему учествују најбоље пионирске екипе западне Србије. Од ове школске године фестивал ће носити име нашег прослављеног велемајстора Др Петра Трифуновића који је између два светска рата радио и живео у Бајиној Башти.

• Има ли међу ученицима који похађају наставу шаха талентованих ученика?

- Као и у свим наставним областима тако и у шаху постоје надарени ученици. Али, за успех на такмичењима није довољно да ученик буде само надарен. Потребно је и да воли шах, да га игра кад год има слободног

времена, учествује на такмичењима и учи (вежба) шаховска отварања, завршнице, решава шаховске проблеме и слично.

• На која такмичења Ви водите ученике?

- Учествојемо у свим такмичењима у оквиру акције „Шах у школе.“ Најпре организујемо разредна и школско такмичење. Три најуспешнија такмичара по разредима пласирају се на окружно такмичење које се у децембру организује у Ужицу. По три најуспешнија учесника на окружном такмичењу, по узрасним категоријама пласирају се на првенство Централне Србије које се сваке године одржава у Врњачкој бањи. Десет првопласираних са овог такмичења и из Београда и

Војводине учествује на првенству Србије. Поред овог постоји и екипно такмичење ученика основних школа Србије на којем до сада нисмо учествовали. Надамо се да ћемо тамо стићи ове године.

• Које резултате бисте издвојили?

- Претходне, школске 2011/12 године на окружном такмичењу у Ужицу најуспешнији ученици из наше школе су били: **Бојана Аћимовић**, прво место и златна медаља у категорији девојчица, **Јован Ђорђевић** 2.место, сребрна медаља, **Милош Стаменић**, треће место, бронзана медаља и **Матеја Жужа**, четврто место. Њих четворо пласирало се на првенство Централне Србије које је одржано од 14. до 16. јануара 2012. године у Врњачкој бањи. Најбољи резултат постигао је Јован Ђорђевић који се са 5,5 поена (од девет могућих) пласирао на првенство Србије. На првенству Србије Јован се добро носио са већ афирмисаним шахистима са шаховским звањима и освојио 3,5 поена од девет могућих. Од ове такмичарске сезоне Јован игра на омладинској табли за шаховски клуб Бајина Башта.

Немања Божовић

ИНТЕРНЕТ НАСИЉЕ

Наша популација је данас упозната са свим садржајима на интернету и има неограничени приступ њима. У употреби су углавном друштвене мреже различитог садржаја. Најчешће су то Facebook и You Tube.

Као тинејџер и ја сам јако добро упозната са овим мрежама. Њима се служим свакодневно, углавном само за забаву (You Tube) и дописивање са пријатељима (Facebook). Никада их нисам користила ни за шта друго. Али, постоје људи који из неког разлога покушавају другима да науде тако што порукама и видео слицицама непристојног садржаја узнемиравају. Они не схватају да су у том тренутку постали насилници и још једну особу направили жртвом интернет насиља.

Један од таквих примера је девојка по имену Аманда Тод из Канаде.

Она је водила сасвим нормалан живот једне шеснаестогодишњакиње све док се на интернету нису појавиле њене провокативне слике настале у току четовања са незнацем. Аманда ништа није знала о томе све док једне ноћи полиција није дошла на њена врата и обавестила је о томе шта се дешава. Јадна девојка није имала другог избора него да се пресели у други град и почне испочетка. Нажалост, цела та ситуација ју је толико дотукла да је почела да пије и да се дрогира. Малтретирање је опет почело због чега је Аманда поново морала да промени школу и прилагоди се новој средини.

Анонимац који је поделио Амандину провокативну слику појавио се након годину дана направивши профил под Амандиним именом, а за профилну слику поставио је ону провокативну фотографију и на тај начин се дописивао са њеним школским друговима и другарицама. Девојку је након неколико дана напала група ученика. Претукли су је што ју је навело да након тога попије избеливач због чега је одвезена у болницу где су јој испрали желудац. Аманда је примила пуно непријатних порука у вези неуспелог покушаја самоубиства. Амандина породица поново се преселила и кренула испочетка. Али, нови почетак није постојао за Аманду. Малтретирање се наставило. Аманда је малтретирана због лоших оцена и лечена у менталној болници. Све је довело до пресудног дана када је Аманда себи одузела живот тако што се обесила у октобру 2012.

Јадна девојка је пре свега тога у септембру исте године на свом You Tube налогу објавила деветоминутни видео снимак у ком дели своју причу са целим светом у нади да ће јој неко помоћи. За то је нажалост било касно. Амандина порука није схваћена озбиљно и довела је до овога.

Аманда Тод није изузетак. Сваког дана се барем један тинејџер на свету сусреће са мобингом. Најгоре од свега што има јако мало оних који

су свесни тог „феномена“ који се брзо проширио на цели свет.

* * *

Ја као четрнаестогодишња девојчица желим да своје вршњаке упозорим на ову појаву. Увек треба бити опрезан на интернету. Знам да већина познаје облике заштите на интернету, али их мало користи. Већина мисли да нису кул, а бити кул је важно у данашње време. Али, није ствар у томе. Ствар је да не дође до ствари као што је ова. Важно је и за жртве и за насилнике. Да ли би било ко од вас ко малтретира друге волео да се њему деси нешто тако? Или би волео да гледа како се уништава нечији живот из чисте забаве? Ја се надам да не. Јер, сви смо људи и правимо грешке, али није природно да из тога произађе смрт као у овом случају.

А ви, који сте жртва, немојте трпети, већ се обратите некоме за помоћ – мами, тати, брату, сестри, школском педагогу или наставнику.

А онима који су по страни кажем: „Немојте само гледати како неко уништава туђи живот. Помозите жртви. Питајте да ли јој је потребна помоћ.“

Нико од нас не сме да са стране посматра и ништа не предузима јер једнога дана и ми можемо бити жртве.

Катјарина Језуић

Дијана Новаковић III-1

Далибор Мијатковић I-4

ЈЕДНО МАЛО РАЗМИШЉАЊЕ О СТРПЉЕЊУ

*„Има људи који никад ништа не науче јер све трабе у њрку и журби.
Мудроси, на крају крајева, није циљ на који треба стићи, већ начин на
који се иуиује. Ако превише журимо, љубимо лејоће њејзажа.“*

(Антони де Мело)

Чини ми се да деца често у школи понављамо да се мора научити мудро приступити свему. То мудро приступање људима, догађајима и свему што нас окружје везујемо и за знање о „баш свему“ које нам школе нуде. А онда се ми, одрасли, помало збуњујемо и поприлично негодујемо што деца данас протестују и одговарају нам да им знање у таквом облику у животу и односима мало може помоћи.

Од када радим у школи, питам се откуда толико бунта код тих малишана. Зашто су убеђени да знају шта им је у животу потребно и да им није потребно баш ово што им школе нуде? Вратим се, увек, у своје школске дане: није нам било дозвољено да се јавно срдимо и негодујемо, а нисмо то ни желели. За све моје другаре било је много дивоте и радости у нашем истрајавању да у школу дођемо што раније и ишетамо се и ишћућоримо пре наставе, ма колико далеко неко од нас живео. А кад почне час, сви смо у клупи спремни да се одмеримо – јесмо ли дорасли за оно што се око нас збива. Свака нова година била је једна одговорност више, а свака нова одговорност доказ да нас одрасли равноправно примају у свој свет. Али, нико нам није забрањивао да се после наставе и одрађеног домаћег задатка глупирамо и детињамо до миле воље. Да се разумемо, нас нису занимали ни компјутери, ни игрице, ни картање, ни фудбал по себи... долазило је у обзир све у чему можемо да учествујемо заједно као деца, као другари, као екипа. То нам нико није одузимао, нити је за то било разлога. Тако су протицале и године у добру и године у злу: држали смо се једни других, и поред свих наших различитости. Гледајући данас своје ђаке и послушкујући скривене или јавне поруке које нам шаљу, не могу да се отгнем утиску да је у свему присутно једно брзинско, брзоплето одустајање. Наши, „нови“ клинци имају гомилу придика и

повика на школу и њен систем... При том, заборављају да није њихово да умују о томе, већ да се стрпе и сачекају да се свему у животу покаже прави смисао. А, опет, не могу да се отгнем ни том утиску да смо ми, одрасли, превише прерасли игру, чари једноставних занимација и откривања која не морају ићи утабаним редоследом, већ у свачијој глави на један сасвим нов, непоновљив начин. Можда смо ми нашој деци заличили на војску у којој свако има исто, озбиљно лице па им ту недостаје чари и животности. Можда... Рекла бих, зато, да изучавање мудрости мора ићи у корак са стицањем стрпљења. Деца нека се стрпе. Свему ће се показати смисао – и лепим и не тако лепим тренуцима, али за испитивање смисла потребна је истрајност. Најлакше је рећи: све је бесмислено, али од тих речи никоме никада није било боље. Оне су, најпре, одраз кукавичлука. А храброст значи истрајност и упорност и, обавезно срчаност.

А нама, одраслима, изгледа да опет треба истрајности у једном другом смислу. Свако ће време донети своје бремене и своје нове задатке којима треба потражити право решење. Са свим тим мора се ступити у борбу, а она је равноправна само ако не посустајемо. И свима: и малима и великима на првом месту, без изузетка, мора бити **човекољубље**. Томе школа најпре треба да послужи: да под овим небом заволимо све без разлике, увек спремни да своје ситне себичлуке оставимо по страни. Мени је моја школа ту била највећа књига мудрости. Зато, малци, смело путујте, али пазите: ако превише будете мудровали, можда ћете пропустити све чари које ово што сад имате може да вам понуди. И за крај поука: „Најсрећнији људи не морају имати најбоље од свега. Они ће направити најбоље од свега што имају”.

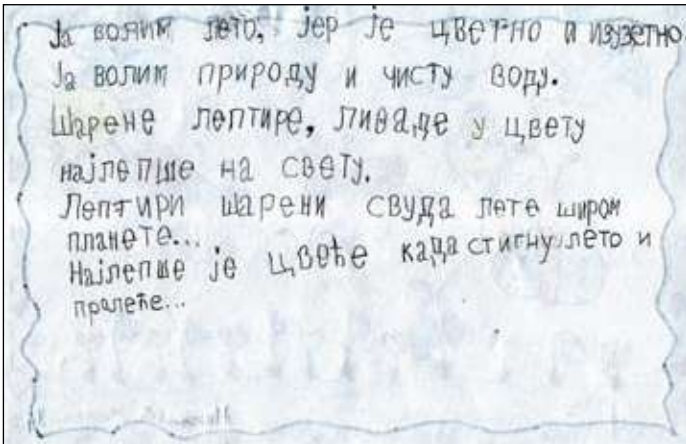
Ана Црејћуљаревић

Александар Тошић II-1

Адам Драјколовић I-1

Милица Миловановић 1-1

Марко Танасијевић 1-1

ЗИМА

Свако годишње доба је на свој начин лепо, али ја највише волим зиму.

Ја волим зиму зато што је све бело. Дрвеће је обукло беле хаљине, све је свечано. Напољу, све ми шушти под ногама. Ми се грудвамо и санкамо. Волим када увече шетам градом и чекамо Деда Мраза. Док падају беле пахуљице, китимо зелену јелку. Обожавам када се шарене лампице упале. Док су зимски празници, све изгледа бљештаво и свечано. Док је напољу велики мраз, прозори се шарене, а ја поред ватре пијем топлу чоколаду.

Зими је све лепо и ја обожавам зиму.

РУКАВИЦЕ

Рукавице служе да греју руке. Оне деци омогућавају да се играју када пада снег.

Има разних рукавица: шарених, дебелих, танких, са цртаним јунацима. Вунене рукавице плету баке, кожане рукавице купују се у продавници. Постоје скијашке рукавице за скијање и санкање. Оне не пропуштају воду. Мени је скијашке рукавице купила мама.

Много волим своје скијашке рукавице.

Јована Јокић 1/3

ДЕДА

Бела коса, брада седа,
такав беше мој деда.

Смешкао се, причао ми приче,
никад не хте на мене да виче.

Сањам често косу седу,
па пожелим свога деду.

Марија Миловановић 4/1

Исидора Ђ. 1-2

КИША

Осећам се тужно,
кад је небо ружно,
киша када пљушти
на небу птице нема,
олуја се спрема.

А кад ветар дуне,
гране ломи, лишће носи,
муње светле, светле,
кишне капи лете, лете.

Радомир Бурић 4/1

МАМА

Мама је лепа,
мама је мила,
у њеноме крилу
увек топлина.

Мама је нежна, добра, чила,
она је наша
добра вила.

Михаило Марковић 4/3

Тијана Ђокић 1-2

ДРВО У МОМ ДВОРИШТУ

Моје омиљено дрво у дворишту је шљива. Сваког годишњег доба моје дрво мења своје хаљине. Најлепше му стоје оне које му пролеће и јесен кроје. У пролеће крошња озелени и пуна је цветића, а у јесен се гране поносе укусним плодовима. А стабло је широко. Око њега сваког јутра пчеле зује и на гране слећу птице. Ја највише волим када шљива сазри. Тада она своје плодове испод лиски крије.

Кад се будим, бацам поглед према мом дрвету и гледам како руди. Волим да прошетам по мом дворишту и седим у хладовини шљиве. Уз татину помоћ волим да га негујем тако што орезујем гране, прскам га и радим друге радње, које моје дрво чине најлепшим.

Свако дрво има неке своје скривене чари и лепоту, али моје је најлепше. Зато свако треба дрвећу да пружа љубав па ће и оно узвратити даровима својим.

Урош Зарић 3/3

СЛАВА

Моја слава Свети Трифун велики је дан.
Весело и свима мио,
увек исто радостан.

Свећа се пали,
колач се ломи,
свештеник у кућу долази
и за нас се Богу моли.

Врата нашег дома
широм се отварају,
отац госте дочекује
и сви наздрављају.

Сангра Јовановић 3/2

ЈЕСЕН

Јесен је златна,
јесен је красна,
јесен је шарена
и веома сласна.

У јесен школе оживе,
своје руке рашире
да све вредне ђаке
у загрљај приме.

Сунце се уморило
и све дуже спава
послало је облаке
да се друже са нама.

Сангра Јовановић 3/2

Нина Вуковић

Александра С. 3

Филиј Ђокић I-1

Марија Марковић I-1

ЧЕТВРТО ТРИ!

То смо ми
четврто три.

За мене је најбоље одељење у целој школи
и зато га много волим!

Ту је и наша учитељица сјајна,
учи нас свему у школи
и зато је свако у одељењу воли.

Лепо нам је и забавно
и никад нам није досадно.

Сваки дан је леп и непоновљив.
Јединствени смо сви,
јер то смо ми -
одељење четврто три!

Лазар Радовановић 4/3

ЦРВЕНИ ЖАБАЦ

Мали црвени жабац
скаче од локвања до локвања
и понекад пијуцка воду са бунара.

Он је мали, незграпан и бучан,
али зато му је глас звучан.

Кад почне да пева и скаче,
деца мисле да он плаче.

Кад падне мрак и спусти се тама,
мали жабац се осећа као самац.

Када дан нови сване
и сунце се вине у висине,
ту су деца да слушају
његове нове риме.

Катјарина Пејровић 4/1

ОЧИ МОЈЕ МАМЕ

Ово је песма за очи моје маме
које ми дају радосне дане,
које ме воде у зоре ране
и увек су ту да ме бране.

Њене су очи као зелено море,
њене ме очи много воле!
И ја много волим мамине очи,
често их сањам усред ноћи!

Увек гледају мене.
Кад нису ту, туга ме хвата!
Ту не помаже чак ни тата!

Тијана Миловановић 4/1

Александра С. 2

Андреј Л.

Андријана Јовановић I-1

Анђријана Кајанић

Лука Пејровић I-2

МОЈ ЧУДЕСНИ САН

Мој омиљени фудбалски клуб је Црвена Звезда. Често сам молио оца да ме поведе на неку Звездину утакмицу, али он је одбијао говорећи да сам још мали. А онда, једне ноћи, сањао сам необичан сан.

Док жмурим, чујем око себе повике и навијање са свих страна. „Где сам ја ово?“, размишљао сам у себи. Окрећем се око себе и видим да сам на Звездином стадиону и то на дербију Звезде и Партизана. Око врата имам црвено бели шал, а на глави капу са бојама мог тима. Навијам и ја за Звезду из све снаге. Мој глас и повици „Звезда, Звезда“ чују се гласније од свих. А тек кад је Звезда постигла гол, мојој радости није било краја! „Браво Касалице, свака част, мајсторе!“, викао сам из све снаге.

Кад сам се ујутру пробудио, у ушима су ми још одзвучали звукови са трибина, а пред очима ми је лик Касалице и победоносног гола који је постигао.

Вук Јелисавчић 2/1

ЈЕДАН МОЈ САН

Ноћ је. Свуда је тишина. Светлеће тачкице смеше се са неба. Утонух у сан.

Преда мном се створи чудна летелица. Врата се отворише и на земљи се пружи љубичасти дим. Појавише се два бића. Одмах сам их препознала. Били су то Давид и Далибор. Сјајне звезде на њиховим комбинезонима осветљавале су околину. Ухватили су ме зеленим рукама. Вриштала сам, али ми то није помогло. Уђосмо у летелицу. Била сам узбуђена. Давид притисну дугме. Огромна справа је кренула. Око нас су скакутале звезде. Они су ћутали, а и ја их нисам ништа питала. Слетели смо на космодром. Било је доста пакета и различитих летелица. Ставили су ме у неку кутију и укључили машину. Мислила сам да ћу и ја бити зелена.

Вртела сам се по кревету. Отворих очи, угледах маму како ме милује и говори да се не плашим. То је био само сан.

Ема Млађеновић 3/3

Марина Танасијевић I-1

Маријана Кремић II-4

Тајјана I-1

Анђела Ивановић 1-4

Милица Миловановић 1-1

ЈЕДНА ЗИМСКА ИГРА

Волим зиму јер доноси пуно игара и снега.

Моја омиљена зимска игра је скијање. Када пада снег, ја идем да се скијам са другом и братом. Скијамо се преко брда и долина. Правимо разне препреке, сусрећемо животиње. У току игре осећам се срећно јер пада снег. Сви се радују белим пахуљицама које прекривају нашу стазу и падају на наша лица. Сви смо срећни па чак и када паднемо. Тада се само смејемо и шалимо. Скијање је занимљиво и увек ми буде жао када прође зима.

Иако ми зима није омиљено годишње доба, ипак је волим јер могу да се играм у снегу, да се санкам и да се скијам.

Никола Лакић 3/4

УСПЕЛИ СМО ДА СЕ ДОГОВОРИМО

Био је викенд. Мој друг и ја изашли смо напоље да се играмо. Нисмо могли да се договоримо шта да се играмо.

Дуго смо се препирали. Друг је хтео да се играмо фудбала, а ја да се играмо тенис. Ја нисам хтео фудбал зато што за фудбал треба више деце. Друг није хтео тенис зато што је лоптица мала и стално нам се губи. Дуго смо се препирали, а онда смо решили да узмемо бицикле и да се возамо. Обојица смо се одмах сложили.

Сели смо на бицикле и почели смо се смејати колико смо времена потрошили препирући се. Тада смо схватили да се договором може све решити.

Петар Перућ 2/4

ОКТОБАРСКЕ ЧАРОЛИЈЕ

Најзад је октобар, јесење виле су се појавиле.

Обојиле су лишће јесењим бојама. Стварају нам кишу и маглу. Скидају лишће са дрвећа, један по један бацају на земљу. Када скину све са једног дрвета, на земљи је лишће као шарени тепих. Не мења се само дрвеће него и трава и небо. Траву боје у браон боју, а небо у тамнију плаву.

То је октобарска чаролија.

Ена Савељић 2/4

ПРОЛЕЋЕ

Бела зима прође
пролеће нам дође.

Лете лептирићи
на ливади цветићи.

Зује мале пчелице
чекају их кошнице.

Никола Јурић 3/2

Исидора Б. 1-2

Анђријана Јурић 1-4

Милош Максимовић I-4

Далибор Мијајловић I-4

ЈЕСЕЊА ЗАБАВА У ЛИШЋУ

Једног дана мој тата је хтео да покупи лишће.

Када се спремао, тачније облачио јакну, питала сам га да ли му треба помоћ. Рекао ми је да му не треба. Пошто је то рекао, гледала сам ТВ. На ТВ-у је приказано како деца скачу у скупљено лишће. Кад је тата све завршио, истрчала сам напоље. Тамо сам видела гомилу лишћа и припремила се за скок.

Када сам скочила, осећала сам се предивно и то сам сваки дан радила.

Ива Јовановић 2/1

ЈЕСЕН У МОМ КРАЈУ

Јесен је златно годишње доба које сваке године долази у мој крај.

Са грана опада жуто лишће. Птице селице су одавно напустиле мој крај. Једино се чује музика ветра. Људи у мом крају припремају дрва за зиму. Често се чује звук моторки и секира. Воћњаци су пуни зрелог воћа. Ја сам срећна јер волим да га берем. Сунце све слабије греје, па смо заменили мајице јакнама. Сви се спремају за зиму.

Испратићемо и ову јесен срећно, али се радујем и првом снегу.

Јана Марковић 2/1

Бојана Вимић I-4

Давид Јеличић I-4

ЈЕСЕН У МОМ КРАЈУ

Субота је. Моја другарица и ја идемо у Заовине. Радујемо се одласку и брзо се облачимо.

Мама је понела топлу јакну јер су дани хладнији. Стигла је јесен. На путу за Заовине видео сам: жуте шуме, сиве облаке и веверице које скупљају храну за зиму. Када смо стигли, почела је да пада киша. У кући се ширио мирис ајвара и печених паприка. Када је киша престала да пада, отишли смо да беремо шљиве и шипурке за џем. Било ми је забавно. Пењао сам се на дрво и уживао у лепом дану.

Све је говорило да је јесен у мом крају и ја јој се радујем.

Драјан Лазих 3/2

КЕСТЕН

У јесен кестење опада, а ја сам замишљао седећи на клупи како би изгледало да сам један од њих.

Замишљам да висим на грани, а ветар ме њише. Љуљам се. Падам на плочник, а не осећам бол. Деца ме шутирају, а ја се радујем што сам у њиховом друштву. Дете ме узима у руку и односи са собом. Срећан сам што сам нашао нови дом.

Устајем са клупе и крећем за мамом из парка.

Ђорђе Балмазовић 3/2

Катарина Ђурић II-1

Сара Максимовић I-4

ЈЕДАН МОЈ САН

Снови су наш други живот. У њима, као и у правом животу, доживљавамо и лепе и ружне тренутке. Ја ћу вам један мој леп сан, баш сада, испричати.

Нашао сам се у земљи Недођији. Лутајући по шуми, наишао сам на Петра Пана. Био сам помало изненађен. Руковали смо се и Петар ме повео по шуми пуној разнобојног дрвећа и цвећа. Било је чаробно. Летео сам са њим од места до места обилазећи све пределе земље Недођије. Летећи поред мора, осетио сам да ме нешто голица и почео сам да се смејем. Окретао сам се да видим ко је и угледао сам малу вилу Звончицу. Питала ме да се играм са њом. Нисам размишљао, одмах сам пристао. Ухватила ме за руку и сви смо заједно летели. Био је то диван осећај, не само што сам летео, већ што сам и њих упознао. Одједном угледах брод и страшног капетана Куку. Мало се уплаших, а онда смо почели борбу са њим. Махао је својом куком, али сам и ја вешто барирао мачем који сам добио од Петра Пана. Савладао сам га. Сви су били весели и виљенаци су почели славље у част моје победе. Као награду сам добио мач. Захваљујући сам се и тада је одједном све почело да бледи и да нестаје. Осетио сам да ме нешто гурка и помера. Тргох се и угледах брата који ме је будио. Време је за школу. Окретао сам се тражећи мач, али имао сам само књигу у рукама. Схватио сам да је то ипак био само још један мој маштовити сан и да сам ја у својој соби.

Лепо је сањати лепе снове пуне маште и лепих догађаја, зато, децо, сањајте!

Урош Зарић 3/3

СЛАТКО САМ СЕ НАСМЕЈАЛА

Шта је лепше видети – веселе и задовољне или намргођене и забринуте људе? Ја сам по природи баш весела особа, доста се смејем. Наравно, на моје као и на друга расположења утиче моја околина.

Пре годину дана имала сам такмичење из каратеа у Јагодини. После такмичења тренер је решио да нас одведе у Зоолошки врт. Била сам узбуђена јер први пут идем тамо. Видели смо разне животиње, од најситнијег паука до огромног слона. Посебно занимљиве биле су фоке које су пливајући у базену покушавале да привуку нашу пажњу. А како да заборавим најсмешнијег, најзававнијег и најживљег мајмуна Жики! Он је привукао највише пажње. Грицкао је нокте на ногама, чешкао се по глави и стомаку, радио је колут напред и назад... Моји другови и ја почели смо да се смејемо и шалимо са њим. Њему се то, наравно, није свидело јер су му се многи ругали. Покушавао је на разне начине да нас отера бацајући се на кавез, ударајући се по грудима и мумлајући. Међутим, ми нисмо одустајали. Е, тада је Жики прекипело. Залетео се од зида просторије у којој се налазио и како је стигао до решетака кавеза пљунуо нас је. Сви смо се разбежали. Људи, који су стајали по страни, ваљали су се од смеха. После тога нико га није узнемиравао јер је знао шта га чека. У повратку кући причали смо о доживљеном урнебесу.

Смех је лек за све... Треба се што више смејати, али запамтите: „Ако будете ишли у Јагодину, свратите у Зоолошки врт, али се немојте смејати мајмуну Жики, верујте ми, не пере зубе.“

Душица Голубовић 5/1

Андреа Максимовић III-3

Герман Пејтровић

Бојана Вимић I-4

Ања Панјовић I-4

ЈЕСЕН ЈЕ ЗАКОРАЧИЛА У МОЈЕ МЕСТО

Јесен је дошла у наш град. Долепршала је као разиграна девојчица са ветром у коси. Донела је палету јесењих боја и обојила биљке и небо.

Октобар је обично магловит и пун кише. Сада је другачији. И благо сунце спокојно сија. Руке су нам пуне плодова. Наше маме спремају зимницу за хладну и дугу зиму. Трактори превозе дрва и угаљ за грејање. Почели смо да облачимо топле јакне.

Птице селице лете на југ. Медведи се спремају за дуги зимски сан. Веверице су сакупиле храну летос и сад мирно чекају хладне дане.

Јесење боје доносе осмехе на лица. Бићу расположен док не дођу досадне кише, а ветар донесе хладноћу. До тада ову јесен покреће радост живота својим бојама и мирисима.

Иван Мићровић 4/3

ДОЖИВЉАЈ СА РАСПУСТА

Моје летовање је ове године било веома забавно. Ове године сам ишла у Немачку. И прошле године сам путовала, али сада ми је било много забавније.

Лет авионом је био леп, али за мене кратак, јер га много волим. Када смо стигли код тетке, била сам веома срећна. Убрзо сам упознала нове другаре. Сви заједно смо се играли: скакали на трамболини, правили логор, кућни биоскоп, играли смо се стјуардеса и путника, али најлепши доживљај је одлазак у зоолошки врт. Била сам одушевљена јер је другачији од осталих. У њему животиње, које нису опасне, слободно шетају, па можеш да им приђеш, да их мазиш и храниш. Највише сам се обрадовала жирафама које су ми изгледале огромне као куће. Њима сам давала лишће. Оне су ми прилазиле без страха и јеле, али сам се ја помало бојала. Ипак од свих њих су ми се свиделе зебре које су по групама трчкарале око нас.

Ово ми је био најлепши доживљај овог летњег распуста. Много волим летње распусте зато што увек откривам неке нове пустоловине.

Андреја Карагаревић 3/3

Марко Радивојевић I-4

Урош Бајић I-4

Александар Тошић II-1

ПРОЛЕЋНА ШЕЋЊА

(Финале Фестивала леје речи у Тишелу 2012.)

Устао сам раније него иначе, пет и четрдесет, сигурно се питате - како? Био сам на селу и пробудила ме је течина секира.

Погледао сам кроз прозор. Сунце се будило из сна док је обасјавало целу фарму, прво шталу. Ту је стајао и мој тенк на даљинско управљање, тик уз прозор, а поред њега батерија која се пунила целу ноћ. Обукао сам се, изашао напоље, тенк за мнош, под мојом командом. Била му је испала гусеница из лежишта, требало ми је пет минута да је наместим. Изашао сам напоље. Данас је недеља. Зелено лишће на гранама се срећно вијори на сунцу које се буди. Сунчева светлост се пролама кроз необрани кукуруз из кога вире златне кочањке. Мој теча је био сувише пијан да их побере. Птице полако лепршају крилима, не би ли нашле неког црвића у ниској трави. Сиви мачор само блене у њих. Ја излазим да се прошетам. Путић је сачињен од камења, које је бело, него се само чини да је злато зато што га сунце обасјава златним праменом своје светлости. Тенк једва превазилази камење. Тамо је и стара оронула кућа, власништво моје фарме. Воћњаци су свуда унаоколо, припадају неком другом фармеру. Ветрић лагано помера високу траву у суседном воћњаку, непокошени. Мале, али једва приметне зелене јабуке провирују између лишћа. Пошто је низбрдица до пута од воћњака, ја бих пуцао из тенка у воћку да падне и да дође до мене, да су црвене, а не зелене као запуштена трава. Певац се подиже на кров куће, тачније на оронули цреп и кукуриче. Пролеће већ расправља са Зимом које је годишње доба. Ово је нека мешавина-јабуке почињу да расту, а хладно је као да је јесен. Мада је Јесен отишла на годишњи одмор, тамо где јој нико неће сметати, нити ће чути кога. Настављам да шетам. Путић се све уздиже, а тенк све лакше иде по камењу. Чује се трактор. Сунце је већ на небу. Ветар почиње да се појачава. Облаци наилазе ниоткуда, као да их је неко телепортовао. То је мој теча са трактором, иде ка горе. Ја га вичем, он ништа. Ја укључујем тенк у већу брзину, стискам дугме за испаливање метка, метак се испали, и удари течу о врат. Овај се окрену ка мени, заустави трактор, ја скочих поред њега, па кренусмо ка горе. Једна веверица претрчава обасјани пут. Светлост се полако промаља кроз шумарак који је са моје десне стране, поред пута. Птице весело лепршају крилима свуда унаоколо. Погледах у небо, тамо су бели облаци, скоро су прекрили небо! Сунце се још не предаје, него ови заобилазе Сунце, и крећу својим путем, не заклањајући Сунце, нити његове златножуте зраке којима обасјава путић, мене и течу.

Ја обожавам да идем у шетњу по селу, највише волим да шетам овим путићем.

Данијел Ђоровић, 6/4

Срђан Ђурић I-4

Маријина Милановић II-1

Јована Маринковић II-4

Кристијина Обрадовић II-4

СВЕТОСАВАЦ

Ена Савељић II-4

Марија Рађен II-4

ДОЖИВЉАЈ СА РАСПУСТА

Овај распуст је био веома шаренолик. Био сам на мору, Тари, ишао до Ваљева и Коцељеве. Купао сам се са друговима на Рачи, играо се на Лађевцу, али најлепши доживљај везан је за, погодићете шта, па наравно – фудбал и Партизан.

Једног јутра тата ме пробудио и рекао да има изненађење за мене. Доручковали смо и спремили смо се, па смо кренули пут Таре. Када смо дошли, мама, тата и сека су ми рекли да је изненађење сликање са играчима Партизана. Сачекали смо их испред хотела Оморика, па заједно са њима ишли до стадиона где су тренирали. Цео тренинг сам одгледао, а да, чини ми се, нисам ни трепнуо. Црно бели дресови, копачке, начин на који су играли, све је било лепо. Када се завршио њихов тренинг, сликао сам се са свим играчима. Моји омиљени играчи су: Лазар Марковић и Иван Иванов. Али, волим и како брани Радиша Илић и како игра Немања Томић.

Изненађење које су ми приредили сека и родитељи је било много лепо. После смо ишли на море, али Партизан и Партизановци увек су моје највеће сунце.

Јован Јевђић 4/3

ПОГЛЕД СА МОГ ПРОЗОРА

Лепо је када стигне златна јесен. Лепо је када око себе видиш прелепе јесење боје и када у ваздуху осетиш мирис зрелог воћа и тек спремљене зимнице. Све је лепо док не дође позна јесен.

Позна јесен растужи природу. Сива је и суморна јер у њу доведе ветар и маглу. Тамни кишни облаци прекрију небо и из њих увек пада хладна и непријатна киша. Природа више није лепа. Блатњава је, мокра и пуна барица. Врпци ћуте и смрзавају се на хладноћи. Уместо њихове веселе песме чују се непријатни звуци ветра. Ветар скида са дрвећа бакарну одећу, а оголене гране тужно гледају своје расуто лишће по влажној земљи. Сви су тужни. Тужни су врпци, тужна је трава и дрвеће. И ја сам тужан. Једино је ветар срећан. Игра се голим гранама, савија их, ломи и разноси опало лишће.

Не волим позну јесен и са нестрпљењем очекујем зиму. Када падне први снег, природа ће добити бели прекривач и дрвеће нову одећу и све ће поново бити лепо.

Лазар Радовановић 4/3

Ива Јовановић II-1

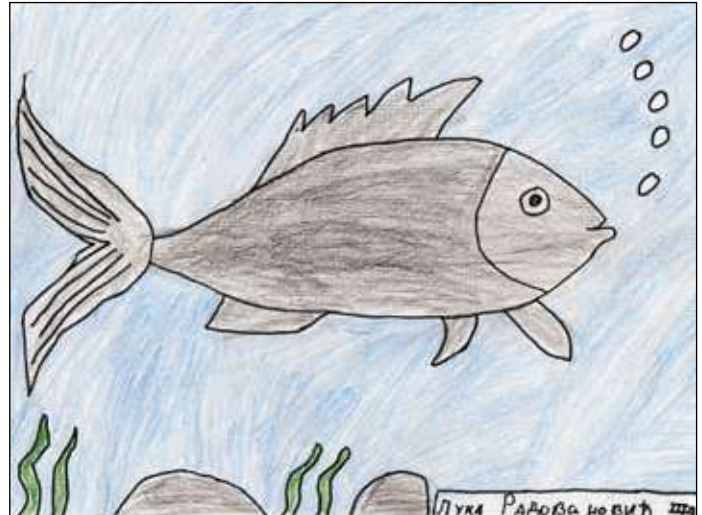
Милица Бојдановић II-1

Ена Савељић II-4

Оиџен Печеница II-4

Лука Радовановић III-1

МОЈ ЗАМИШЉЕНИ СУСРЕТ СА АНОМ ФРАНК

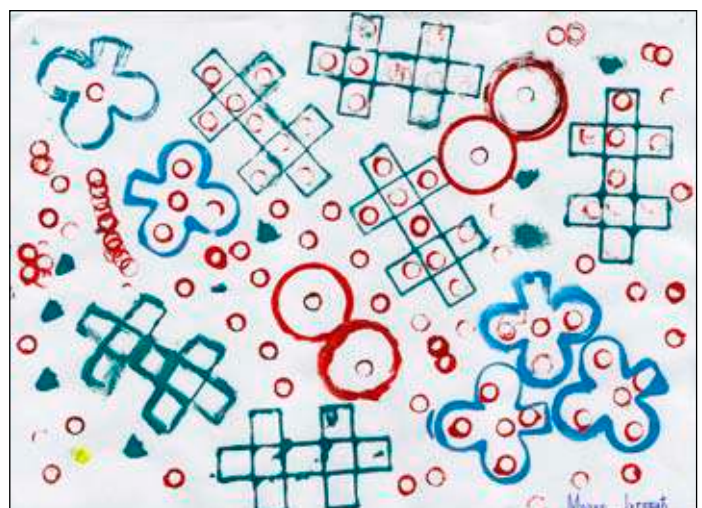
Седим на кревету и учим историју. Преко пута мене телевизор, а на њему филм о Ани Франк. Није нешто занимљиво, али боље је од историје. Осећам тежину у телу. Капци ми падају, а трепавице се склапају. Једва да видим књигу испред себе. Одједном, телевизор поче јако да сија и направи се рупа на средини. Из знатижеље ставих руку у ту рупу и нешто ме однесе.

Око мене хиљаду боја. Као да летим кроз неки шарени лавиринт. Боје су толико светле да почињу очи да ме боле. Али бол убрзо престаје јер падам на неки под. Непознато место, непознате ствари и непозната девојчица мојих година. „Ко си ти?“, упитах је. Она се окреће и, одједном, као да сам је видела негде пре него што сам доспела овде. „Ја сам Ана Франк, а ко си ти и шта радиш овде?“, упита ме она. „Ја сам Јелена Тешић, не знам како сам доспела овде.“ Причајући са њом, гледала сам таван где живи. Све је старо и тамно. Место је оронуло. Са моје леве стране налази се радни сто са неким папирима исписаним лепим рукописом, али на мени непознатом језику. „Који је ово језик?“, пита мну Ана. „Француски, учим га. То је листа неправилних глагола.“ А онда ми Ана прочита то из листе. Иако сам имала жељу да научим француски, више немам. Он је тежак и више ми се не свиђа. Стале смо крај прозора. Рекох Ани: „Знала сам да је Амстердам изузетно леп град, али да је овако... Знаш већ шта покушавам да ти кажем.“ „Знам, само за мене то не значи пуно. Јер и да је дупло лепши, ја не бих могла да изађем и прошетам улицама. Заробљена сам. Не смем да излазим. Страх ме је од немачких фашиста. Али доста приче о мојим проблемима. Још теже ми је док причам о њима и подсећам саму себе да они постоје. Него, откуд ти овде? Још мало пре сам те питала, али ниси ми одговорила. Да ниси из комшилука? „Заправо... знам да ће ти звучати чудно али ја сам из будућности. Не знам како се то десило, али док сам писала домаћи из историје телевизор ме је повукао у себе.“ Ана прво ћути, а затим прасне у смех и рече ми: „као прво немој да ме лажеш, а као друго шта је телевизор?“ Објасних јој: „Телевизор је коцкаста кутија. Гледају људи и занимљиво им је, јер телевизор емитује серије, филмове, вести.“ Престала сам да јој објашњавам, јер сам схватила да ме не разуме. Али Ана ми је

за дивно чудо поверовала и пристала је да ми помогне. Обе смо покушавале да ме вратимо у мој свет. Прво сам стала на место на које сам пала из оног шареног лавиринта. Ништа се није десило, па сам почела да скачем и скачем и скачем, али ништа. Ана рече: „Сигурно ниси једина којој се ово десило, сигурно има још неко на овом свету. Вратила си се у доба када су вероватно живели твоји дедови. Само ја се први пут срећем са нечим оваквим. Ни у мојим књигама нема ничег. Не знам да ли да о овоме пишем у свом дневнику. Ако неко прочита, помислиће да сам луда. Можда ипак да напишем, јер ми се десило.“ „Немој“, рекох јој. Хтела сам да јој кажем и зашто, али нисам. Морам да размишљам о томе шта ће бити са мном. Кроз главу ми прође то да ћу заувек остати овде и никада се више нећу вратити свом животу, или још горе, умрећу баш као Ана и њена сестра. Неко уђе на врата и рече: „Јелена, хајде да једеш, тата је дошао са посла.“ Ох, све је био само сан.

И поново историја, само сада без филма. Тако ми је лакнуло што је све био сан. Морам бити захвална, јер не живим у том времену.

Јелена Тешић 7/2

Марко Јуџовић

Душан Стаменић III-1

Бојана Крлић III-1

МОЈ САН

Ретко када се сећамо својих снова али овај мој сан ми је остао у лепом сећању.

Лежала сам у кревету, читала бајке и полако утонула у сан. Одједном сам се нашла испред путоказа који је водио ка граду Чоколенду. Полако сам кренула путићем који је био направљен од кекса. Прешла сам мостић од гумених бомбона и стигла у град. Разгледала сам околину у којој су све кућице имале кров од кекса, зидове од чоколаде и прозоре од бомбона. Дрвеће је било разгранато и пуно слатких плодова. Становници су били мали, чудно обучени, али јако весели и дружељубиви. Чим су ме видели, сви су потрчали да се упознамо. Упознала сам Јагодицу Карамелицу, Чоко Грицка и Плазмицу Поморанцицу. Јагодица је инсистирала да кренемо код Грицка који је имао пуну кухињу укусних колача. Укратко су ми испричали ко се чиме бави. Јагодица воли да гаји воће и помаже Грицку у кухињи, а Плазмица је главна у фабрици слаткиша. Нас три договарале смо се чега да се играмо када нас је Грицко обавестио да пада снег. Истрчале смо напоље и угледале пахуљице од ванале које су прекривале град. Кренули смо на грудвање када је зазвонио сат. Било је време за школу.

Јао ми је што је ово био само сан, али се надам да ће се ово десити у стварности.

Сара Пурџић 3/3

ДОКАЗАЛА МИ ЈЕ ДА ЈЕ ПРАВА ДРУГАРИЦА

Волим да се дружим. Имам другове и другарице. Од свих другара једну другарицу бих издвојила - моју другарицу Милицу. Она ми је посебно драга.

Дружимо се од предшколског. Седеле смо у истој клупи, лепо смо се слагале, заједно се играле и помагале једна другој. Дружећи се сваки дан све боље смо се упознавале. Сличне смо, имамо доста тога заједничког. Волимо исте ствари и имамо иста интересовања. Заједно тренирамо одбојку. Милица иде у школу „Рајак Павићевић“. У слободно време идемо једна код друге. На распусту се чујемо телефоном. За рођендане смо заједно. За време овог летњег распуста Милица је отишла на море. Није била ту за мој рођендан. Била сам тужна и било ми је жао што се тог дана нећемо дружити. Рано ујутру стигла ми је порука. Порука је била од Милице. Пожелела ми је све најбоље и да ћемо се дружити када се она врати. Порука ме је обрадовала више од било ког поклона. Тиме је доказала да је права другарица. Да није заборавила мени важан дан. Милица је другарица са којом могу да поделим све.

Имати њу за другарицу права је срећа и богатство. Свима желим да имају таквог друга поред себе.

Марија Тимошијевић 4/3

Марко Радивојевић I-4

Данијела Перић I-4

Ивана Ковачевић III-1

Стеван Радовановић III-1

ЈЕДАН МОЈ УСПЕХ

Сви ми остварили смо неки успех у животу. За сваки успех морао сам да се потрудим. Кад год сам успео, била је то награда за уложени труд.

Пошто веома волим спорт, највише су ме радовала такмичења и победе. Ту сам поносан на своје умеће. Ево једног занимљивог успеха у надметању! Уобичајена екипа дошла је да одмеримо снаге. Такмичили смо се у прескакању конопца. Поделили смо се у две екипе. Прва се звала „Лавови“ а друга „Кенгури“. Кренуло је прескакање. Неки су прошли, а неки испали. Сваки следећи круг конопца се дизао још више. Полако су игру напуштали један по један. У финалу смо остали Милорад и ја. Он се залетео највише што је могао, али је ипак закачио конопца. Остао сам ја. Друштво је навијало из све снаге. Напред! Можеш ти то! Ухватио сам залет и скочио. Нисам ни осетио да ли сам додирнуо или не. Чуо сам само „браво мајсторе!“ Схватио сам да сам успео. Победнички дух прорадио је у мени.

Сви успеси подједнако су важни – мали или велики. Важно је да се трудимо и да имамо циљ у животу. Највећи од њих је мој успех у школи.

Никола Мишировић 4/3

ЈЕДАН МОЈ САН

Свако дете сања снове. Неко лепе, неко ружне, а неко страшне. Ја обично сањам неке своје циљеве. Њих има много, али ја ћу издвојити један.

Као и свако вече, легла сам у кревет да читам своју омиљену књигу. Убрзо су ми капци постајали све тежи и тежи, утонула сам у сан и сада сањам. Уместо да чекам да звони школски час и да седнем у школску клупу, ја сам сада учитељица и чекам да то моји ђаци ураде. Ево га, почео је први час, а и мој први радни дан. Учитељица сам првом разреду. Они су још мали да би почели са озбиљним темама, тако да први час учимо азбуку, написали смо је у свеске и научили је. Зазвонило је за крај часа и кренули смо да перемо руке и отишли на доручак. Када смо се вратили, почели смо са другим часом математике. Објаснила сам ђацима како се сабира и одузима. Њима је то занимљиво, па сам им поставила задатке. Звони за крај часа. Одједном чујем глас своје маме како ме зове да устанем. Тада сам схватила да је звонио мој часовник.

Од тог тренутка моја животна жеља је да постанем учитељица. Била сам тужна зато што то није била истина. Жао ми је што нисам учитељица.

Ана Селаковић 3/4

Владимир Јашић III-1

Ангрија Жуџа III-3

Њејош Николић III-1

Владе Живановић III

ПРИЧА МОГ ЉУБИМЦА

Здраво! Ја сам Медо. Ја сам један диван и умиљат пас, браон длаке и плавих очију. Имам седам година.

Моја власница је Александра. Добила ме је на поклон док је била мала. Она има млађу сестру која стално трчкара. Тамара ме се помало плаши, иако сам безопасан.

Ја волим када ме Александра чешка по стомаку. Тада лупкам репом по земљи. Она је веома брижна особа. Када ми донесе пуну врећу хране, осећам се као цар.

Мене је као мало штене ауто ударио у леву задњу ногу. Од тада се плашим да приђем путу. Уз Александрину помоћ се у свакој шетњи помало приближим путу и потискујем страх од њега.

Ја живим код Александриних деке и баке, у њеном селу. Они ме хране и пазе, али су стари, па ми је лепше да проводим време са Александром.

Моја мала власница, браон косе и плавих очију, добре је душе. То је најбоља особа у мом животу.

Александра Димитријевић 5/5

ЈЕДАН МОЈ САН

Сањала сам доста лепих и интересантних снова, али ћу описати један који је по мени најлепши.

Трчала сам парком. Једна вила са љубичастом хаљином и златном круном прекривеном дијамантима се појавила. Представила сам се вили и питала сам је зашто је дошла. Она ми није ништа рекла, већ ме ухватила за руку и повела у свет маште. Тамо је било прелепо. Возила сам се на мотору. Пропланци и планине брзо су пролетали као стреле, све док иза једног брда... Ураааа! То је био предиван приказ. Једно велико језеро прекривало је већу површину земљишта. Сунце је своје зраке бацало на језеро, па се чинило као да је од стакла. Цвеће је красило брда око језера. Вила и ја смо застале и правиле предивне букете. Забављале смо се тако што смо бацале цветиће у сребрнасто језеро. Таман кад смо хтеле да мало пливамо у језеру, зазвонио је телефон и скочила сам из кревета. Схватила сам да је то био само сан и било ми је жао што је у том тренутку нестао.

Надам се да ће ми се овај сан поновити и да ћу поново моћи да се дружим са вилом.

Нина Вуковић 3/3

Сара Пурџић III-3

Горан Бојић III-4

Анастасија Радовановић III-4

Андријана З III-4

Марина Живановић III-4

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА СЕДМОГ НАГРАДНИ ИЗЛЕТ РАЗРЕДА - ОДРЕДИШТЕ НИШ

12. и 13. октобра 2012. године ишли смо у Ниш на екскурзију.

Програм пута био је веома шаренолик. Свраћали смо у Крушевац где смо обишли цркву Лазарицу и музеј. Били смо на Чегру где смо се упознали са предањем о Чегар кули. Потом смо отишли у хотел где смо имали супер смештај. Сутрадан смо обишли Медијану и Ћеле кулу и о њој смо чули пуно прича. Обишли смо град Ниш и у повратку смо свратили у Врњачку бању. Ту смо били на мосту љубави.

Ово је била наша прва екскурзија. Верујемо да ћемо је сви дуго памтити. Сазнали смо доста тога и супер се провели.

Ивана Јоксић

Наша највећа жеља на почетку шестог разреда била је да опет будемо одељење за пример као у петом разреду. Жеља нам се остварила. Заједно са другарима из 5/3 кренули смо на заслужени одмор на Златибор.

Када смо изашли из аутобуса, опио нас је свеж ваздух. Вожња возићем донела је уживање и песму. Нешто касније смо се забављали у оближњем парку који је био препун туриста. Оживели смо и неке давно заборављене игре, као што је ластиш.

Задовољних и насмејаних лица кренули смо кући, носећи са собом много утисака и надајући се да ћемо опет, као најбоље одељење, са неким другарима поносно обићи неко ново место.

Дајана Мочевих 7/3

Рацо Јосићовић III-4

Марија Десићовић III-4

Никола Лакић III-4

КАДА ТРЕБА РЕЋИ НЕ?

НЕ. То је једна тако мала реч, а може имати огроман значај.

Свуда у животу постоје неке одређене границе, а границе служе наравно да се прекрше. И када се те границе пређу, користи се ова, истина мала, реч која може много да утиче на развој неких свакодневних животних ситуација.

На пример, сматрам да вам је већ од раније позната ситуација када играте игрице на компјутеру као неки луди техно-манијак, а онда се појаве ваши досадни родитељи одлучно говорећи НЕ, сматрајући да сте провели исувише времена за компјутером, уместо да учите каква је клима у Таџикистану. Или, када се нађете у продавници и хоћете да купите тачно 0,5 кг белог пасуља, а онда продавачица (која, иначе, има 20 година радног стажа) покушава да вам подметне 570 г. Ви онда одлучно кажете: „НЕ!“

НЕ, такође, треба рећи свим облицима коцкања и клађења.

НЕ – дроги, алкохолу, цигаретама и другим штетним материјама!

НЕ – педофилији, злостављању и свим облицима насиља над децом и одраслима!

Али НЕ може имати и други облик. Можемо га користити када се боримо за правду или за одбрану. У том случају треба заузети свој став и борити се до краја за правду и истину. На пример, знате онај осећај када вам се спава и када сте нервозни... Онда вам се појави сестра и упали, знате ону сијалицу од 100 W, е, да, баш ту! И тако она почне да учи физику... Ви се, наравно, изнервирате и почнете да певушите. То, наравно, изнервира њу и пријави вас тати. Тата се појави и, иако сте ви рекли НЕ, он вам одвали шамарчину одавде до Аустралије.

Добро, можда ово и није баш најбољи пример борбе за правду, али поента је у томе да, ако сматармо да је то потребно, увек треба рећи НЕ. Не, не и не!

Јован Ђорђевић 7/3

Игор Радовановић III-2

Андреа Максимовић III-3

Јован Пердуг V-3

Кристина Мишровић VII-1

МОЈ ЗАМИШЉЕНИ СУСРЕТ СА ИЛИЈОМ БИРЧАНИНОМ

Прохладно време и свеж ваздух допирали су са отворене терасе. Требало је да идем у школу. Још један сасвим обичан дан.

Идем према школи, размишљам о тесту који имам сутра. Веома брзо сам дошла до кабинета историје, где треба да имам први час. Учимо нову лекцију, Сечу кнезова, која увелико успављује пола одељења. Мени је занимљиво. При том, замишљам како би било лепо да знам једног кнеза као што је Илија Бирчанин. „Дете, знаш ли ти да нема ништа лепше него осветити се Турцима?“ Ја га чудно гледам и не проговарам. Он, као да није марио за мој одговор, настави причати о Турцима и како их жели понизити. Затим додаје: „Ма, да прекршим сва правила, нећу марити! А ти, дете, становник си ове земље? Ја зачуђено одговорих: „Па... ваљда сам“. Илија на то каже пркосним гласом да ја могу да помогнем устанку, да бар шаљем информације другим кнезовима. Осмехнем се у себи. Помислих да могу бити од велике помоћи свом народу. На тренутак ме уплаши претећи глас говорећи: „Кад устане кука и мотика, неће имати куд“. Илија је био одлучан и сигуран у свему што говори. То ми се веома свиђало код њега. Превише се инати, али то некад може бити корисно. Иако знам да није било телефона у то доба, код мене је другачије. Илија Бирчанин позива кнезове да се договоре око устанка, понекад говори мени као да ћу да заборавим речи које понавља сваких пет минута: „Знаш, ово је озбиљна ствар, као и твој посао који обављаш!“ Климам главом. Помислих да ће од силног климања да ми отпадне. Осмехнем се. Илија ме погрдно погледа, а затим настави телефонирати. Седим на столици и упијам бесне речи Бирчанина док се он шета праволинијски, од једног краја собе до другог. Чувши речи као „крвави барјаци“ и слично, најезжих се, али и даље помно слушам. Утом зазвони и врати ме на час који се управо завршавао. Излазим из учионице са осмехом и сећањем на замишљено познанство.

Било би интересантно искуство упознати неког ко личи на Илију Бирчанина.

Јелена Јокић 8/1

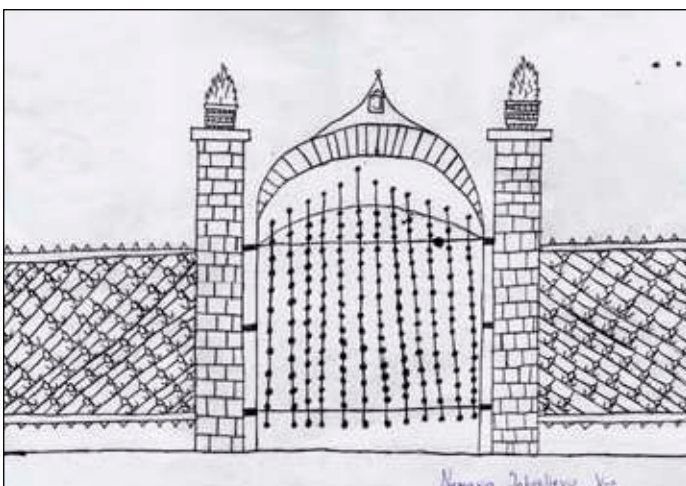
Андријана Илић III-3

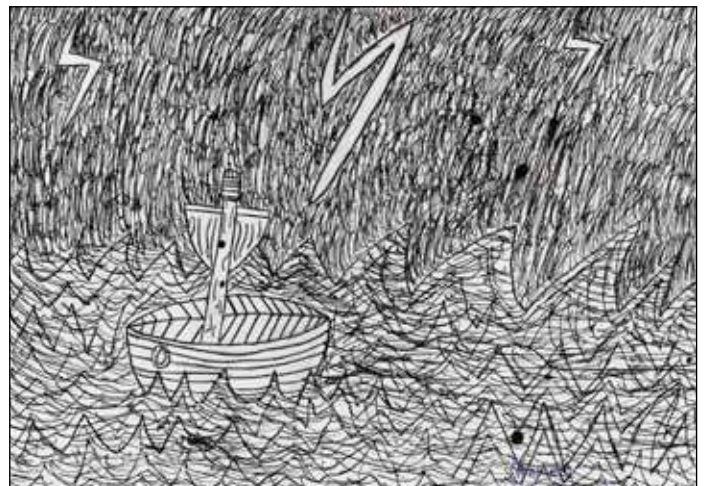
Тамара Димитријевић III-3

Андреа Карадаревић III-3

Немања Јаковљевић V-2

Немања Јаковљевић V-2

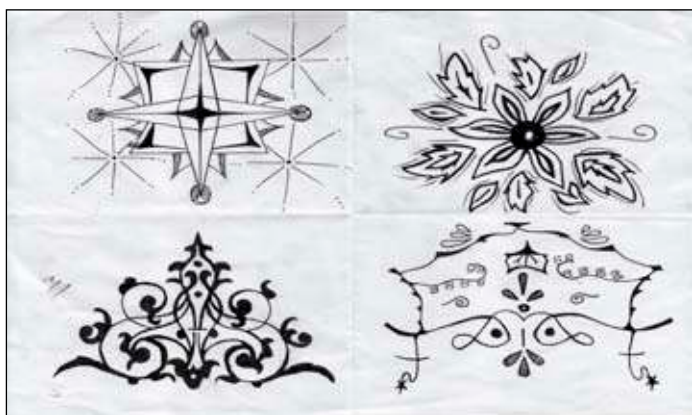
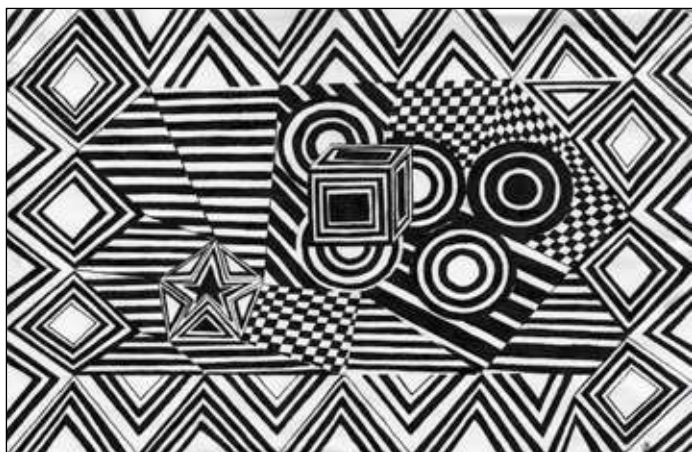
МОЈ ЗАМИШЉЕНИ СУСРЕТ СА ИЛИЈОМ БИРЧАНИНОМ

Овогодишња екскурзија у својој маршрути садржала је и посету музеју воштаних фигура. Ушао сам у музеј. Поглед ми привуче фигура једног високог средовечног човека – Илије Бирчанина.

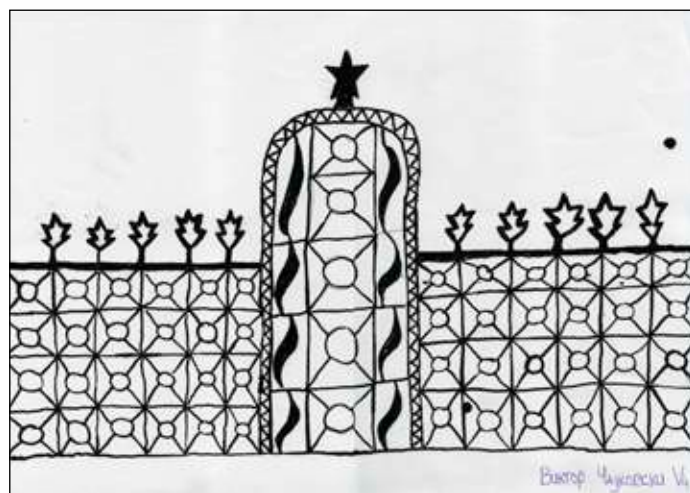
Био је то крупан човек дугих бркова и са две кубуре за појасом. Пришао сам ближе фигури. Приметих да се рука Илије Бирчанина мрднула, затим је трепнуо, промрдао главом и истегао се као да се пробудио из дугог сна. У чуду сам схватио да сам ја једини који ово примећујем. Одједном Бирчанин дохвати кубуру и зачуђено упита: „Где сам ја? Која је ово година, шта се овде уопште дешава?“ Ја му одговорих да је тренутно 21. век тачније 2012. година и да се налази у Јагодини, али одговор на последње питање нисам знао. Заједно смо кришом изашли на улицу. Како је прогледао, прво је мало зажмурио ненавикнут на дневно светло, а онда поглед пун неверице паде му на улицу. Био је зачуђен и изненађено ме упита: „Шта је све ово? Претпоставио сам да мисли на аутомобиле. Ја му одговорих да су то машине које служе као превозна средства. Он помало несигурно климну главом као знак да је разумео. Ја му објасних да Србија више није под Турцима, да је слободна држава, испричах му о устанцима, бунама, ратовима који су се дешавали док је он био такођећи одсутан. Док сам му причао о хтењу народа да се ослободи Турака, у очима му је засијала искра поноса, али она брзо беше замењена болом и тугом због народа. Упитах га како је он погинуо. Он замишљено погледа у даљину и поче да се присећа давно одиграних догађаја прекривених плаштом времена које је дошло после њих. Одједном поче да приповеда о томе како је пред Турцима увек био горд и поносан, инадио им се, тако им показујући љубав према свом народу као и неизмерну мржњу према Турцима, као и тежњу за ослобођење. Причао је о томе како је био омражен од стране дахија и да је у тренутку погубљења поносито стао часно улетевши у загрљај смрти. Ту одједном застаде. Рече да је време да се врати назад, да је испунио своју мисију.

Дуго сам после тога размишљао како је одједном оживео и која је то била његова сада завршена мисија?!

Милун Аврамовић 8/4

Кашарина Ј V-5

Виктор Чајковски V-4

ШАРЕНА СТРАНА

РОЂЕНДАНСКИ АНАГРАМИ

Погоди шта задате речи значе:

Отрга	_____
Хсем	_____
Кмзуиа	_____
Нађизенење	_____
Лесдолад	_____

ВИЦЕВИ

***

Сретну се бели и црни медвед. Црни гледа неко време белог па га пита:

„*Је ли бре, који ти ти избељивач користиш?*“

***

„*Цецо, зајвори прозор – најољу је хладно!*“, каже мама.

„*Па, најољу ће бити хладно и када зајворим прозор*“, одговори Цеца.

***

Изгубио се Перица у великом граду, иде улицом и плаче. Најђе полицајац и каже: „*Немој да илачеш. Где живиш, која ти је адреса?*“

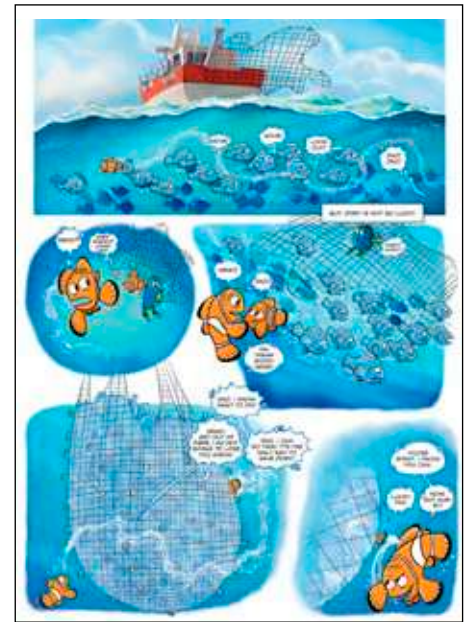
perica@yahoo.com, одговори Перица

***

Наставница биологије: „*Да ли неко зна где живе туне?*“

Ученици: „*Па у конзервама.*“

Finding Nemo

НАЈНОВИЈЕ ИГРИЦЕ
- ПРЕПОРУКА

GTA5 спада у нове игрице. Та игрица је врло занимљива поготову за децу која воле игрице са пуцањем.

Нова игрица је и Prototype 2. Игрица је занимљива и помало страшна.

Постоји и Prototype 1. У тој игрици се говори о једном лику који је попио prototype и има натприродне моћи: може да носи ауто уз зграду и да се преобрази у другог човека.

Илија Марић

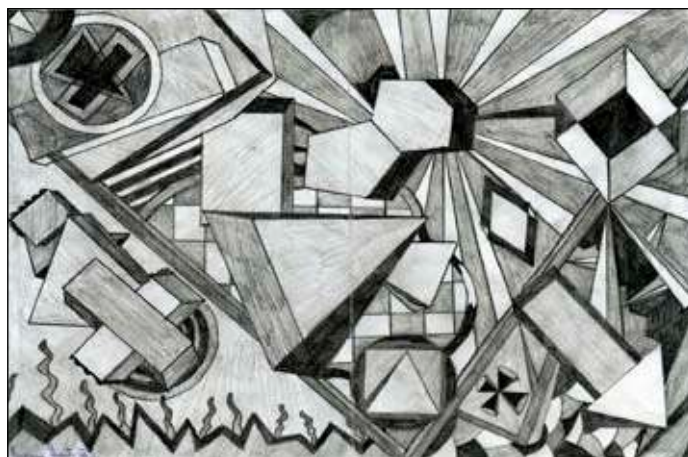
Дејан Јовановић VIII

Тамара Јовановић III-2

Марија Тимошјевић IV-3

Мирјана Итвић VIII-2

Радомир Ђурић IV-1

Најалија V-4

Зора Ђ.

Ана Петровић IV-3

Ивана С. IV-3

